

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.02.2007.године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 13.02.2007. године

са почетком у 9,30 часова

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Станковић,
- пуномоћници оштећених: адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те
- оптужени Поповић и Стојановић са браниоцем адвокатом Божом Прелевићем.

Да ли су нам ту сведоци које смо за данас позвали? Дукић Милош, Потих Владимир, Вукша Стево и Петраковић Мићо?

Такође су присутни сведоци Дукић, Потих, Вукша и Петраковић.

Није приступио за данас позвани сведок Радосављевић Горан за кога је достава позива враћена неуручена уз обавештење МУП-а Републике Србије да се исти налази у бекству јер је већ дуже време недоступан и за истим је расписана потрага.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја само желим да обавестим судско веће да ја сам, имам пуномоћје Горана Радосављевића, додуше не за овај предмет, већ за неки други предмет и могу да вам кажем да је, то може да потврди и судија Дилпарић да је у више наврата и господин Станковић, значи док је он био у земљи, а то је ја мислим неки септембар или октобар интересовао се да ли он треба да буде саслушан, након тога је обавестио полицију да ће напустити, да ће отићи у Либију ради пословног неког пута. Након тога, када је он отишао, онда су из УБПОК-а привођили његови кћерку и врло јасно му запретили да ће бити ухапшен кад дође, након чега су, и ако су знали кад он треба да дође пре тога

расписали потерницу. Значи, мислим да је то врло јасан притисак на сведока да се не појави на овом суђењу јер ће бити ухапшен истог тренутка када уђе у земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево регистровано је то колега Прелевићу. Ја само говорим о ономе о чему имам сазнања ове врсте, дакле, извештај од 02.02.2007. године, 17.11.2006. године је расписана потрага за господином Радосављевићем.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Господине Дукићу, Потиху, Вукша и Петраковићу, саслушаћемо вас данас као сведоке. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговарате на поједина питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Све чега се сећате дужни сте да нам што верније пренесете, ништа не смете прећутати. Ово у смислу, ви ћете касније када дођете на ред положити заклетву.

Ја бих сад замолио да судницу напусте господин Потих, Вукша и Петраковић. Прво ћемо чути господина Дукића.

Господине Дукићу приступите у овај овде простор на место за сведоке.

Сведок МИЛОШ ДУКИЋ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Дукићу да ли има промене у Вашим личним подацима које имамо у судском спису? Нема никаквих?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, односно пре него што пређемо на то ја Вас молим, ово упозорење сте разумели, само главно прочитајте текст те заклетве, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Дукићу. Можемо да радимо јел тако? Нема потребе за неким мерама заштите сведока?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу, да ли имате неки надимак?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука? Тако Вас зову?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу '99. године где радите? Запослени сте у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: На место Државне јединице специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице специјалне операције, стационирани сте у Кули, претпостављам тада?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у току те године боравили у Петровом Селу, у Наставном центру за посебне јединице полиције, односно Оперативно-потерне групе у Петровом Селу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, у колико наврата сте били? Мало нам испричајте о тим својим активностима у ком својству сте тамо били?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па најчешће сам био као инструктор људи који су долазили на обуку и тај период је био негде од јуна до отприлике до октобра докле се није завршило. Значи, прво долазили су групе по неком броју из различитих градова. Е онда је после било са њима, значи први инструктори жандармерије који су формиран, то је тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико наврата, колико је рецимо трајала та једна обука?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Отприлике је трајала 10 дана са размаком отприлике 4-5 дана, не знам баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи десетак дана обуке, онда пауза 4-5 дана, потом долази нова група?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то почело, у јуну месецу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било бомбардовање у току?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, па овако почело је у јуну, значи почетак, да не кажем први, други, први мени се чини баш, а бомбардовање је трајало до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетог, једанаестог?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, по Вама би тај почетак те обуке тамо био 01. јуна?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте од првог момента тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, од првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време сте, у току сваке обуке сте били?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам током сваке обуке зато што, не могу сад тачно се сетити који је датум био коришћење годишњег одмора, на пример да ли је то било у августу, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у јулу месецу кад је вршена обука, у јулу месецу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу месецу? Ко је све са Вама био од инструктора? Ко је био Ваш неки претпостављени старешина тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Мој претпостављени први био је Петраковић Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био од инструктора, од вас инструктора?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па да не кажем, био је значи Потих, Петраковић нормално, био је Вукша Стево и били су, био је чини ми се Ђуретић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Меџик?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под надимком говорим?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам у ком делу је био на годишњем одмору. Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул месец нас занима.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јун или јун?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јул? Чини ми се да није био, али нисам сигуран, али чини ми се да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тајсон?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Како је то иначе функционисало та обука итд. у техничком смислу те активности? Да ли је било тамо неког техничког особља? Ви сте инструктор стационарани сте у Кули, кажете 10 дана обука па 4-5 дана паузе? Где сте то 4-5 дана? Да ли се враћате у Кулу на своје редовне активности па потом поново овамо у камп итд., значи у том смислу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, 10 дана проведемо на обуци, 4-5 дана долазимо кући, задњи дан, значи тај који треба да долазимо у Петрово Село идемо поново у Кулу, узимамо своје ствари и враћамо се за Петрово Село. Отприлике такав режим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, а у Петровом Селу ко је тамо за то време да ли има тамо неког уопште? Ко вам даје логистику, техничку подршку за све оно, не знам ни ја исхрана, снабдевање муницијом, горивом, потрепштинама?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: О томе се брину људи, чија, да не кажем та опернопотерна група или те групе које су биле на обуци коме они припадају. На пример ту је био да кажем шеф тог кампа, да ли је било кампа или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставног центра или како?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Или те наставе која је требала да се одвија, значи био је Горан Радосављевић. Ту су увек били домар Љубо, Милош, Поп, Ђера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су били Милош, Поп, Ђера, шта су они били тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Они су били логистички тај део који је набављао то оно што нама треба, на пример нека врста оружја за рад, за салату, за вежбе, за можда гађање за муниције која нам је потребна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниције, маневарске бојеве?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Чији су преко њих то ишли, али кажем толико је био више надлежан Петраковић, значи ми кажемо шта нама треба за одређен дан, за одређену наставу, онда они напишу, захтевају, потраже и значи после тога вероватно обавесте њих па они како то набаве, то вероватно са Београдом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви кажете да је настава извођена на 10 дана онда би се могло закључити да је у јулу било две наставе, две туре наставе.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нама је интересантна само ова једна. Према неким сведочењима која смо чули овде, па и тврдњи прво оптуженог Поповића, у јулу је настава почела 9. јула, значи била је та, господин Поповић нам каже ово: почела је 1. јуна и трајала је неких 15-ак дана али је потом било повлачење српских снага са Косова и људи су били ангажовани на томе да извлаче своје фамилије, да извлаче материјално-техничка средства итд., па онда неких 20-ак дана уопште није било наставе. Значи, била је пауза од те прве до следеће наставне сесије, била је пауза од неких 20-ак или нешто дана па је прва следећа била 9. јула. То нам он каже и трајала је 15-ак дана. То нам кажу и ови неки кувари које смо чули јуче и шеф кухиње итд?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам ја баш био сигуран 10-15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 15-ак дана? Они говоре, елем, они говоре о тој настави у јулу, која би почела по њима 9. јула и била би само та једна, 9. јула? Да ли Вас то евентуално нешто асоцира, враћа, подсећа да то јесте тако или можда другачије?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па могуће, не знам баш тачно датум кад је ето почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тамо, да ли евентуално знате, извињавам се, да је Горан Радосављевић тамо доводио своју кћерку? Јел његова кћерка тамо долазила?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па ја се сећам једнапут да је била, али време не знам кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не бисте могли да лоцирате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не бих могао тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се евентуално сећате ситуације да се нека група из неког града из Србије полазника курса побунила због услова итд., па су?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Мислите полицајци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци који су били на обуци?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, Крагујевачки одред, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је, Крагујевчани? То је ово о чему причамо од 9. јула, то је та?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, они су после 4-5 дана отприлике напустили камп. Не знам тачно колико, вероватно има у дневницима је већ обавештено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе говоримо сад нека Вас то, нека Вам то буде неки репер о чему причамо? Кад сте Ви дошли у односу на полазнике?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, ми увек долазимо исти дан кад и полазници само раније, на пример до подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви до подне?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не дан пре или не знам ни ја касније, значи у току дана, али пре, јер они сви отприлике имају превоз и нико никада не крене изјутра у 6-7 сати, већ оно после доручка начелници, командири како их већ спреме и они тако крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они долазе?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Обично организованим превозом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусима неким?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Организовано, значи комбијем, неко аутобусом, неко циповима, који СУП и шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Како ви инструктори долазите, колико вас има и како ви долазите?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нас је увек било отприлике, ајде да не кажем, пошто су почели годишњи одмор, значи негде између варијанта 6 и 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 6 до 10 вас има?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, отприлике је долазило увек и долазимо отприлике са два возила е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то возила?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Независно од терена до терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли су то возила Ваше јединица?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Само наша јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која су то возила у принципу, са којим возилима је ЈСО била задужена у то време? Јел су то неки ципови, или хамери?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, то су ципови. Хамери, то је у суштини била борбена подршка, значи то се није возило. Да не кажем то су «пајера», неки ципови «нисани», типа не знам ни ја како се још неки ципови зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вас је 6 до 8, да ли то значи да вам требају два возила?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она та возила остају све време ту?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Цело време остају ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претпостављамо ова возила са којима су дошли полазници да она не остају ту, него да се враћају назад ако су то неки аутобуси, камиони или комби?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остају, нека не?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: На пример нека остану ако је, значи не знам ни ја тачно, али најчешће ако су мали, да не кажемо типа мањег комбија или то онда остају зато што ће исти људи да се врате. Значи, да не врате се они, да не кажем у Суботицу, па онда за 10-15 дана морате поново да шаљете возило. Значи, нека се врате, нека остају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам тај дан кад сте Ви дошли да ли, односно ко је у кампу од људи из логистике? Да ли су ту кувари?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Кувари да. То су најчешће из, значи кувари су били из Јагодине, Зајечара, Бора, значи неко од њих и Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту Гури, Ђера, Поп, Милош? Ако јесу ко од њих, по Вашем сећању наравно?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: По мом сећању па Поп је био, Милоша не сећам се да сам видео, Гурија, значи Радосављевића сто посто нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кажете то сто посто?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нисам га видео тај дан, зато што је он имао обичај да приликом самог рада са неким јединицама, значи у току неког рада, значи неког дана наврати, али у току рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он није био за тих 10-15 дана колико траје обука?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Могуће да је био, јер кажем долазио је он у току саме обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да је био континуирано, него кажете да наиђе дан-два?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Наиђе један дан да обиђе шта се ради, да ли има проблема, логистика њихове проблеме, ми наше, усклађеност са полазницима и вероватно је он за себе тражио неко решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Поп био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера, Милош?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Милоша нисам видео. За Ђеру нисам сигуран не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не можете да се сетите? Добро. Да ли знате ко је Николић Александар?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Припадник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Александар?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли га описати како изгледа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па мало већи од мене, мало шири, крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији онако? Јел имао неки надимак можда?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори специјални? Да ли Вам то што говори? Не, добро? Да ли је он био тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стаменковић Дејан?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не. Не значи ми ништа име и презиме, можда овако визуелно али име и презиме ми ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте тај дан када сте дошли, да ли сте тај дан играли фудбал са људима из кухиње и тако? Да ли се тога евентуално сећате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не сећам се да ли сам играо. Знате, долазите први дан, доносите много неке ваше опреме, ваше ствари, заузimate просторију, правите припреме јер имате папире, ко долази, шта, покушавате да разредите те људе, направите неку групацију, неке тимове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, према наставном плану и програму?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да. Да видите шта има, шта вам још треба да поручите. Значи, у магацин да видите да ли има неке довољне количине нечега, значи то је тако. Могуће да се играло, значи могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јер имамо неке тврдње да сте играли ви из ЈСО, дакле, инструктори из ЈСО, не сад именом и презименом, него инструктори, они, њих двојица, ови људи из кухиње неки и тако?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Могуће ако је нас дошло 10-ак неко је спремао ово, неко је био слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те вечери евентуално ишли у град у Кладово?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не. Најчешће први дан долазите, није вам речено ни кад да дођете, значи ми ако долазимо 10, 11, значи за то време смо могли свратити до града. Могуће ако је неко отишао ако му је нешто хитно загребало, али не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам само још ово: У односу на почетак обуке кад ви долазите? Кад долазе инструктори у односу на почетак обуке, на дан почетка обуке да ли долазите?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: То сам рекао, значи долазе истог дана само много раније него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то долазе полазници, него сад говоримо о самом почетку обуке људи. Да ли то значи да већ тај дан чим се скупите почиње обука или почиње сутрадан, прекосутрадан, не знам ни ја?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Почиње сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан? Е добро да ли то значи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи ми долазимо до подне, они долазе у току дана, почетак је рада изјутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о овом дану кад сте дошли, не о дану почетка обуке него о дану кад сте дошли? Да ли сте тамо можда видели или регистровали долазак каквог белог «пајера»?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо тврдњу да су у једном тренутку око 12 сати, иза 12 сати значи тако у неким поподневним сатима да су дошли горе у камп један бели «пајеро» полицијских регистарских ознака и један «голф двојка», такође полицијских регистарских ознака? Да ли сте долазак таква два возила Ви евентуално регистровали, запазили итд.?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам запазио, али што се тиче, кажем само белог «пајера», значи ми у нашој јединици га имамо али је он био на задужењу помоћника команданта, тако да ми ни белим «пајером» нисмо могли да дођемо. Мислим да кажем за бели «пајеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да. Дакле, Ви нисте могли доћи белим «пајером», али Вас питам да ли сте приметили долазак неког другог белог «пајера»? Да ли сте ви тамо за време те обуке, те туре обуке чули да су нека лица притворена, да се нека лица ту држе затвореним?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека лица у цивилу? Да ли сте ишта чули у том смислу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ни од кога, ни кроз причу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам питао да ли остајете при исказима које сте дали раније у претходном делу поступка, било истражном судији, било радницима Службе за откривање ратних злочина, али пре свега истражном судији. Ево предамном је записник о Вашем саслушању код истражног судије од 19.06. ове године, претпостављам да се сећате тога и Ви кажете тада да сте кроз причу чули да тамо има неких притворених људи, да је то била прича неких припадника, полазника обуке, не међу вама инструкторима него међу тим људима да сте Ви то само чули кроз неку њихову причу, али да на то нисте обраћали пажњу, па ми сад остаје неразумљиво зашто данас кажете да ни кроз причу тако што нисте чули?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па Ви сте ме питали за тај први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за први дан, него ја сам Вас питао да ли сте за време боравка тамо у тој сесији полазника, у тој тури обуке, да ли сте за то време, дакле, у тој тури обуке чули какву причу тог типа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нисам нешто чуо тог типа већ можда да кажем онако нешто као кроз причу варијанта типа не знам како да објасним да ли овде има или нема заробљених, значи, не да има заробљених и да нема, већ нека прича која се можда провлачила која и онако сам чуо али ни од кога, не знам ни ко је ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то кажете да не знате од кога? Ево сад ћу ја да прочитам. «Нисам био очевидац, значи нисам чуо, али можда се шушкало, причало, теревенило или тако нешто», то Ви кажете ево страна 3. Потом кад Вас судија пита да то објасните шта се то причало, ко је шушкао: «Нешто су, па можда, па тако можда од припадника нешто су коментарисали око тога да има можда неко притворен или тако нешто. Сећате се од кога сте чули? Не, не то су овако, а нешто конкретније шта сте конкретно чули? Конкретно је било онако да ли има неко притворен ту са Поп можда је притворио или тако. Значи, чули сте као питање, не као тврдњу? Чуо сам као разговор, нисам ја ништа ни питао». Ево то су.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Али пазите онако кад се прича ту се прича о припадницима, разумете. Значи, ја сам напоменуо припадници су можда

причали, а припадници то су исто наши део, да не кажем инструктурски, значи наших људи. Разумете? Јер, сви ови припадници који су дошли на обуку они су били полазници и онда тако о томе и причам да ли је неко нешто од наших можда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваших, од ових шест до десет из те Ваше групе од шесто до десет људи, дакле, то би могли одредити на ту групу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била та нека прича тог типа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад кад би то било временски? Значи, у односу на дан кад сте дошли, сутрадан почиње обука, па тамо боравите 15-ак дана нека буде, значи кад би то било да сте чули?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па да не кажем у тих 10-15 дана, не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то када је то почетком, да ли је рецимо половином или је већ при крају те туре обуке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не бих Вам могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли да лоцирате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не бих тачно могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се, ево ја сад поново читам ово што сте рекли код истражног судије на страни 4: «Сећате ли се у односу на почетак обуке у односу на ваш долазак када чујете ту причу, први дан, други дан, или касније», то Вас пита судија. Ви кажете: «Ту сам причу можда чуо па можда да не кажем тог дана, нисам баш био свестан да ли је баш тог дана можда другог дана да ли је било. Првог дана био сам закупљен тиме како људи долазе да их распоређујем». Ево дакле, из овога би се дало закључити да Ви то чујете не првог него другог дана по доласку?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па немам баш толики осећај да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, то је прича, Ваша прича из јуна месеца, значи ево стара 8-9 месеци?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, не бих могао рећи да је био баш други дан, јер другог дана ви с људима радите све испочетка, значи немате ни времена. Значи, имате дупло више посла него првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем, него ево да пробамо да лоцирамо то некако, ја сам у обавези да Вам предочим оно што сте рекли код истражног судије ако се то разликује у битним, на битне околности наравно, не на небитне, него на битне околности ако се разликује ја сам у обавези да Вам то предочим па да пробамо да прокоментаришемо да видимо шта је стварно, а шта не? Добро, да ли имате каквих сазнања о томе да током ноћи у камп долазе у посету неки људи рецимо старешине тих људи који су из разних градова широм Србије, неко из Ваше јединице, неко снабдевање кампа храном и тако даље и тако даље? Дакле, у том смислу да ли ноћу долазе возила горе? Схватио сам да је камп доста издвојен ван Кладова 20-ак километара горе у брдима, у шуми.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, рекао сам да је дошло, значи током тог дана, мислим током те прве ноћи, значи неко возило, ја не знам ко је дошао, колико их је дошло, значи возило јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о јулу, значи све ово што говоримо говоримо о овој обуци у јулу месецу ово кад су ови Крагујевчани напустили? Ево о тој обуци говоримо па кажете дошло је неко возило прве ноћи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта прве ноћи, прве ноћи тај дан кад сте ви дошли па увуче?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите шта сте Ви то запазили?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па ништа, возило је дошло и вероватно је отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то регистровали? Кад је то, које је то доба?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па да не кажем, значи то сам рекао и у првом исказу, значи био је неки сумрак, значи није био дан, ноћ је сигурно била пошто су била упаљена светла, упаљена светла су била и у кампу и око, мислим где има светла та сигнализација, значи возило је дошло, колико се задржало не знам ни ја. Ја сам излазио из кампа, значи видео возило и продужио, да не кажем у WC које је мало удаљено од улаза нашег, да не кажем једно 50-ак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви чули долазак тог возила или сте само видели возило са упаљеним фаровима на капији? Јел ту има капија или рампа, шта је ту?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, сад има рампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у јулу месецу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам да ли је била остављена рампа или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је била капија?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: У том времену се тако то и мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како то возило стоји?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Возило стоји варовима окренутим према улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према улазу, према унутрашњости кампа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел сте Ви то возило чули да долази па потом и видели, или сте га само кад сте изашли да одете у WC само сте га видели на капији?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Пазите, у суштини то изласку, значи ви сте га и чули, видели и чули, то је мала даљина, јер ви излазите кроз један ходник који је, да не кажем, 3-4 метра, значи ви сте чули рад неког мотора кад сте изашли и видели сте возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у спаваони?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У радној соби, шта је то већ?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: И радна соба и спаваона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И спаваона? С ким сте били у соби?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Са Петраковић Мићом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Петраковићем,? Са њим сте спавали?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате које доба, знате да је био мрак, а сад колико је сати отприлике то не знате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај објекат где сте ви смештени удаљен од капије по неким Вашим проценама? Претпостављам да Ви имате доста добре процене одстојања?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па отприлике неких исто као да не кажем до WC-а можда мало више, значи 50-60 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно 50-60 метара до капије?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли прозори те просторије гледају на капију?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не. Прозори од магацина гледају на ту капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прозори ове ваше просторије у којој сте Ви и Петраковић?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Они гледају, да не кажем у брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе у брда?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, у односу на ту зграду где је ова просторија у којој сте ви где је зграда са WC-ом?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Супротно од капије од улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, на супротну страну?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, капија с једне, зграда, WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отприлике ова ваша зграда на истој удаљености од тамо с леве стране WC?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Није зграда, већ тај улаз, на ту зграду имате два улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају два улаза?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, а овај је ближи WC-у, а овај даљи је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је полицајац Симић?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из београдске?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Из Београдског одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београдског одреда? Ово Вам само говорим у циљу подсећања јер нам нисте данас везано за ово, нисте нам говорили о Симићу ни не помињете њега ни радио везу, па ово само у смислу подсећања да ли имате нешто да нам још додате везано за то возило које видите на капији после овог подсећања типа полицајац Симић?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па немам нешто додати, само оно што је у исказу. Значи, у исказу рекао сам први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, реците слободно, Ви сте рекли па овде морамо мало и због већа које ипак има само Ваше писмено сведочење и због свих ових људи у судници и оптужених итд. морамо да чујемо живу реч, што би рекли, разликује се од папира?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па ништа, ја сам рекао да сам чуо долазак возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било страже на капији?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, али ја тачно не могу рећи ко је од стражара био у то време јер постојале су страже које смо делили кад направимо план који тим треба прво да ради нешто, значи да стражари, да кажемо пожарчи, да чисти објекат, тако се и наместило од тих припадника исто и страже. У међувремену, током дана, радних дана и то шта се догађа, догађа се у томе да ви током рада неке кажњавате итд. Значи, заслуже неки казне, ви их кажњавате и онда смо ми тражили да ти одређени људи на пример удуплају неко стражарско место. Иначе, онда се правило увече ко је био за наредни дан дежуран и то он је правио на пример списак ко кад би требало, на пример ако се седело од 10 до 12 добићете и у 12 до 2 и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, две смене?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да. И сад, значи и могуће је добити од 8 до 10 па онда од 2 до 4, разумете, неки казнени поени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да разумем. Е сад, да ли је тај Симић у том неком смислу кажњен па?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, јесте он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте у поступку истраге, ево ја ћу, не знам како друкчије са Вама да комуницирам у овом смислу, јер доста Ви то све штуро. Ви сте говорили у поступку истраге управо то да је полицајац Симић из Београдског одреда направио тог дана неколико грешака узастопно и Ви сте га казнили са.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Прекоредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са прекоредним стражарством, да се звао Симке или Симић звани «Симке» и да је он био први дан на стражи управо да је имао ту прву ноћну смену од 8 увече до 12 увече. Значи, не од 8 до 10 него је имао од 8 до 12 и да је то за време његове стражарске смене било то кад сте регистровали долазак тог возила на капији. Да ли је то тачно?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Кажем, не могу баш тачно да се сетим у којој је он био, коју је он смену добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваша прича из истраге?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу баш али је могуће, значи могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви говорите о њему, управо говорите о њему, али говорите о томе да сте радио везом, да сте имали отворену радио везу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисмо имали радио везу, радио веза је била у нашој соби, као што је била у соби логистике и код стражарског места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, у питању је дакле отворена радио веза са којом ви чујете комуникације и стражара?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте, можда то чује и следећа група инструктора која је у суседној соби, ко упали може да чује. Значи, чуо сам само да је долазак неког возила који су тражили Попа. Значи, мене уопште више није занимало ко тражи Попа и то зато што ми немамо неки увид или нешто над хок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико тражио никога од вас?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу вас није интересовало?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, управо Ви у поступку истраге говорите о томе да је Симић преко радио везе тражио Попа, односно обавештавао Попа да га неко тражи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Сасвим је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте потом изашли и из спаваоне сте кренули у WC и онда сте и видели тамо возило?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, значи кажем то кад се дешавало ви сте у соби, чујете, излазите кроз ходник, ходник је мало дугачак, треба да изађете напоље, чујете радио везом пошто су све везе отворене, сва врата су отворена, летње је доба, ви излазите и чујете да неко тражи Попа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког одговора у смислу ко ме тражи или?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам чуо зато што сам ја већ био на излазу, значи кренуо сам према WC-у. Да ли се неко јавио и рекао ту је, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренули сте према WC-у, тад сте видели то возило. Какво је то возило по Вама?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Рекао сам само да изгледа као цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгледа као цип? Рекли сте у поступку истраге и да сте поред ципа видели Симића?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Видео сам стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стрфажара?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Стражара, не могу ја сад видети Симића зато што знате кад возило иде он отвара капију, долази вероватно поред возачеве стране, а ја не могу видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то возило улазило у круг?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, било шта да ли сте запазили везано за то возило? Ви сте отишли у WC?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, ја сам видео возило које је било с упаљеним фаровима према кампу, стражара значи који је поред возила зато што он мора питати и чуо сам да је неког тражио зато што је неког морао питати, он је сам јединац, отишао сам према WC-у и тамо се задржао, значи прање ногу и остале ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се вратили да ли је возила било пред капијом и даље или не?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Пред капијом сигурно није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у кругу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: А нисам видео ни да је испред ни да је у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више нисте?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са Петраковићем нешто коментарисали око тога?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Рекао сам само да сам видео да је неко возило дошло и да није вероватно иза нас пошто би нас звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам шта је он у том тренутку рекао, вероватно нека траже њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за, имате ли икаквих сазнања везано за постојање масовних гробница ту у близини овог вашег кампа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Тад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања те врсте од кад их имате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам то су све из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у то време за тако што нисте знали?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, ја Вас то морам питати наравно због неких сведочења која смо овде чули да ли сте Ви лично учествовали у ископавању тих јама у које су одлагани лешеве па да ли сте потом затрпавали те лешеве?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево само да прецизирамо. У поступку истраге Ви о том стражарском месту говорите као о позицији један?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па вероватно, пошто није вероватно било друго стражарско место, да је то била позиција један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и хтео да Вас питам да ли је било још које стражарско место?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Било је значи, давана су али и стражарска места на пример око објекта. Значи, то је тамо онај део где су препреке и тако. Значи, препреке па тамо иза, значи око објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то стражарско место далеко од овог?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: То је као пречник кампа да не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, кроз на супротну страну?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, супротна страна, да не кажем 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да прецизирамо да ли сам Вас добро разумео, Ви о доласку овог возила на капију о томе да неко тражи Попа, говорите као о догађају који се дешава прве вечери, те прве вечери кад сте дошли ја сам Вас тако схватио, Ви ме исправите ако грешим?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не сећам се ни ја баш тачно да ли је била прва или друга, значи једна од те две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је прва веч дан доласка онда ми остаје нејасно како бисте могли да казните Симића у току дана кад никаква настава није ни извођена, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, било је и кажњавања овако кад долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је Симић могао на стражари бити само најраније први дан обуке? Разумете? Ионако сте га казнили због неких грешака онда то може бити само најраније првог дана обуке никако на дан доласка?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, то је највероватније могао сам га казнити, међутим, да могао би га казнити највероватније први радни дан, али исто смо и

кажњавали овако припаднике неке који долазе, па ви сад устројавате и ту се види неколико грешки које је направио, нпр. апсурдне, значи могуће и у једном и у другом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се већ стража формира те прве вечери кад су дошли припадници? Да ли се већ те прве вечери одређује стража, распоред страже итд.?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, па да је се одмах и прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах значи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да. Морате чувати камп, морате чувати људе, морате чувати наоружање, возила објекте итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: У овом периоду кад кажете да сте боравили ради обуке, значи говоримо о овом периоду у јулу месецу, да ли је још долазило неко возило осим овог што сте сада видели први пут, у том периоду кад сте били, значи овај конкретно период који нас интересује да ли су долазила још нека возила?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па кажем вам, не могу тачно да се сетим, али сигурно јесу нека возила пошто сам рекао да отприлике у неком нивоу обуке или неколико радних дана значи долазио је и господин Радосављевић да види како то функционише, неки пут је и долазио Легија, наш командант да види како иде.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Пошто су кажете долазила возила, по чему сте Ви баш запамтили да је дошло то возило цип? По чему Вам је то остало упечатљиво?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па зато што је то био, да не кажем, први дан.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи, први дан?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, први дан, знате први дан дођете ви, ту дође логистика, дођу кувари, дођу сви они што требају и значи нико не долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Од половине или не знам ни ја било је некада и периода да су неки командири на пример једном или два пута, не сећам се баш добро, долазили тих јединица које су у близини, на пример из Бора да дође неки командир да види своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своје људе?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Док сте говорили сад рекли сте да нисте много обраћали пажњу на то све што се дешава и на то возило и на тај позив који је био упућен, али код истражног судије сте рекли да сте пошли у WC али да сте били и заинтересовани зашто стражар тражи мислећи зашто тражи Попа, значи ипак сте били заинтересовани? Како то сад одједном кажете не обраћате више пажње?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па знате оно то је чисто оно неког сте чули да тражи а можда нико не тражи вас, па вас то мало заинтересовало, не толико да бих ја тражио да ми неко образложи зашто њега неко тражи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи, ипак је постојала заинтересованост?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па није, то је можда прво неко мишљење зашто неко тражи ако смо ми овде, али кад тражи Попа, значи или неког другог значи у реду је ОК.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико сам схватила рекли сте сада да је то био сумрак или ноћ, спомињали сте сумрак?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па да ли сумрак или ноћ, значи чим су била упаљена светла, значи није био дан.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И кад сте се вратили у собу, јесте ли коментарисали са човеком са којим сте били у соби о чему се ради? Јел сте уопште нешто прокоментарисали?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, није било потребе. Ако неко тражи некога он вероватно има са њим неки посао или неко наређење или нешто, сасвим небитно, јер ми нисмо ни припадали истом ресору, истој групацији, истој формацији, тако да је увек било мало упечатљиво ми смо бољи, они су мало лошији, немамо ми да се спуштамо на тај ниво и у том да не кажем у том целом процесу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Питам Вас зато што сте баш децидирано код истражног судије рекли да сте били заинтересовани па зато ми сад мало овако доводи у сумњу како заинтересовани сте а сад кажете не обраћате пажњу па сам то хтела само мало да разјаснимо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па заинтересовала ме је само реченица «неко тражи некога», значи ви сте изашли, видели и ту заинтересованост престаје.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас питам нешто да ли постоји икаква могућност да са овим ципом који сте рекли да је дошао за који не знате које је боје, јел дошло још неко возило?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да ли постоји могућност, значи ја нисам видео, а да ли постоји ја то не знам зато што имате и доле на пример увалу, ја не знам да ли је неко дошао, чекао или горе на асфалту или негде удаљено 20 км.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, ту у близини кампа, пошто сте Ви баш изашли да одете до тоалета, значи пролазите тим, да кажем, централним делом? Ако сте видели цип, да је било са ципом још неко возило, да ли бисте га видели? Да ли постоји могућност да га не видите уопште?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па искрено речено значи постоји нека могућност ако су била угашена светла или тако нешто, јер ту иде блага низбрдица а од кампа после нагла узбрдица. Имате ту зграду која заклања ако је неко стао иза зграде на пример.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, али претпостављамо да возило не би, ако је мрак, дошло са угашеним светлима као што је и цип био, јел тако то би било логично?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сада, ујутру кад се ви будите ујутру, сутрадан ујутру, претпостављам да је то неко исто време кад се будите?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Отприлике 7 сати, отприлике 6 сати, а у 7 почиње.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сад, кад сте се тад пробудили да ли сте можда тада видели неко возило унутра у кампу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Овај цип или неко друго возило?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, нисам видео ниједно непознато које није било јуче.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Претходне ноћи? А да ли сте евентуално видели неко лице које је било ново невезано за Ваше припаднике које се ту појавило неко да је био још сем Вас?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нико није било од лица које нисте познавали или?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Никог нисте приметили?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те радно спаваће собе да ли су вама инструкторима биле доступне и друге просторије у кампу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, морале су бити доступне зато што су у другим деловима соба били полазници које смо ми обилазили, контролисали итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да уђете у магацин за храну?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: За?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се чува храна?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, могло се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да уђете у кухињу у сваком тренутку?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, могли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли испод писте? Знат где је писта? Да ли се испод писте налази нека просторија?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Налази се нека недовршена зграда која је требала вероватно да буде неки објекат али није и ту постоји подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико подрума има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или колико просторија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже подрум?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Подрум је онако дугачак и отприлике има да не слажем двоја, троја врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте могли да уђете у те подруме?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да ли смо ми могли да уђемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је? Кажете могли сте свуда да идете, па јел сте и ту могли да идете?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па могло се али није било потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте чували гориво за возило којим сте дошли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам, ја стварно нисам о томе водио рачуна тако да не знам где је било гориво, знам да је било у неким бурадима, а где су бурад тачно била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се иде у WC да ли се виде те просторије, те подрумске просторије испод писте?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, видите плоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само плочу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Само плочу пошто је ту нижи предео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У продужетку писте видите подрум?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, писта је горе и онда значи испод писте једну плочу, а те просторије су испод те плоче. Значи, да не кажем цело време због брдовитог терена све је низбрдо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел постоји нека стаза која води до тих просторија поред те плоче?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не постоји нека стаза већ ту је ударен и око самог тог објекта бетон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте тај бетон користили као стазу или је то, шта је то било?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ту вероватно кад је падала киша или кад су била нека насеља да се туда ишло пошто ако напада киша буде блато не морате газити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се иде у WC јел се види тај бетон, условно речено стаза?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па видите на пример с те стране с које идете у WC, јер пошто је бетон око целог објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се вратили из WC-а да ли сте чули нешто?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте нешто чули, да ли сте чули мотор неки од возила?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули гласове неке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули пуцњаве неке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не. Мислим како чујете, ноћ је чује се на даљине велике, али ја ништа нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел сте чули?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте смеће одлагали, јел знате то?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Било је испод значи једна јама која је ископана вероватно још раније пошто смо и ми као припадници старе фирме, значи припадници ЈСО користили значи оно бацали унутра, палили и онда то је мало проширено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је то било?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Испод кампа. Значи, улаз у камп за возила пошто о вратима о којима ја причам да је било возило, то је био улаз за возила која су била ту у употреби а доле је било велика капија која се отварала за улаз камиона, да не кажем аутобуса са опремом итд. и испод ње поред самог улаза, значи била је та рупа за одлагање смећа која се палила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви некад ту бацали смеће?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нисам ја никад бацао смеће, то су радили полазници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел може одатле да се виде она врата о којима причамо од подрумских просторија?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, пошто је то мало ниже од улаза у те подруме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел долазио Легија у камп?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је долазио и колико пута ако можете да се сетите и како је долазио?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу тачно да се сетим који је пошто нас је иначе обилазио с времена на време и кад су били полазници и кад се радило долазио је и возилима и хеликоптером.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел долазио Властимир Ђорђевић? Јел знате ко је?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Властимир Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Рођа»?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: За њега нисам сигуран али знам да је Обрад Стевановић био једанпут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то Обрад био?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можете да определите на почетку, на средини или на крају обуке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу да се сетим зато што је он долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли говоримо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све време говоримо о тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, да сад то видимо да ли кад кажете да је долазио Обрад Стевановић, да је долазио Легија, нас занима само овај период у јулу месецу, ове остале?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, нисам сигуран баш да је то, значи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради прецизности?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, ја сам се пребацио мислим у целовито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако уопштено за све време обуке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јел долазио је и министар просвете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање – да ли је Гури, значи у том периоду био у кампу и да ли сте га Ви видели?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нисам га видео, могуће да је долазио за време тог петнаестодневног, значи могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то кад би долазио јел се враћао истог дана или би спавао?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да. Најчешће се враћао истог дана или ако дође у послеподневним сатима, на пример да преспава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Занима ме од његовог доласка тада па док је приметио тај цип, јел може да каже ко је све био, шта он зна, од лица ко је био тамо, од момента кад је он дошао до момента кад је видео те људе?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па рекао сам, значи да су били наши припадници инструктори.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да, колико их је било?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па рекао сам од 6 до 10.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, даље ко још?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп рекао је, за Ђеру није сигуран, за Милоша није сигуран, били су кувари, све је то рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро. Да ли је за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полазници су дошли.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али од тог његовог доласка док је видео тај цип да ли је ту био паркиран, било унутра, било споља, било куд неки цип «тојота» независно од овог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Д, «тојота», неки цип «тојота» да ли га се сећате тамо из Петрова Села?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не бих могао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Уопште не мора да се везује за тај ауто, него уопште кад је он дошао па до појаве аута или касније, те вечери, то по подне, јел постојао тамо неки цип «тојота»?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па знате, постојала су два црна ципа «тојота». Значи, говорим сад у смислу обуке, не само он, два ципа «тојоте» коју је возио један Милош, а један је возио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Који Милош?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Милош Стојановић. Значи, Милош Стојановић један је возио, један је возио Поп. Значи, постојала су два ципа која су се возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су оба црне боје?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су регистарске таблице имали – М или цивилне?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Знате, свако возило има двоје таблица, тако да не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У ово време кад је он био тамо у јулу месецу, јел су имали обичај ове куварице да иду у провод неки у Кладово?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да излазе увече да иду у Кладово?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: За куваре није било то организовано.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па не да ли је било организовано, него јел су имале право да оду у Кладово да се проводе или негде било где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако их ви позовете, не знам ни ја, инструктори, да одете на пиће?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У току ноћи?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам да ли су имали право, међутим нису ишле зато што су имале своје возило којим је у току дана њихов возач набављач набављао храну, хлеб.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Које је то возило?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: То је отприлике, ајд да не кажем можда «југо» или «застава», пик-ап је неко возило али не могу да се сетим које возило и чак је била и «лада». Значи, зависи кад која групација долази, можда вам из Ниша дају једно возило, а овамо из Бора, али углавном «лада», пик-ап нако возило.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Постоји ли, знате ли Ви јел се десило, да ли је то кажњиво, да ли је то уопште дозвољено да куварице иду с неким официрима, инструкторима, војницима?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Али знате, ја нисам рекао да су они ишли, већ да су имали своје возило.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, разумем то, него у ноћ јесу ли ишли некад у неки провод са неким официрем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви знате? Да ли знате за то што само?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам, ја нисам ишао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је то оствариво, да ли је могуће, да ли је то дозвољено?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Нико забранио није али да ли је дозвољено ја то не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је постојало неко стражарско место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихов шеф каже да је дозвољено, да он у то се није мешао, да га питају понекад. Добро.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ја да сам питао мене би пустили.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже да је овде код приручног магацина био стражар. Јел то било стражарско место стално и пре и, дакле, било је на капији колико сам ја схватио, а да ли је код приручног магацина била стража?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам за два стражарска места. Једно је на капији овој о којој сте говорили а друго је на потпуно супротном крају кампа па Вас пита пуномоћник да ли је код овог магацина, код овог објекта, испод те писте

бетонске, испод те бетонске плоче, испод те подрумске просторије да ли је ту било неко стражарско место?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Није било стражарско место зато што је то био реон кретања, значи стражара који чува капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било близу тог стражарског места са капије?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, имате како иде тај полукруг, значи у неком моменту има нека као испуштена шта ли је воденица не знам, значи негде се тај објекат и да не кажем ограда спајају на неким 15-ак метара.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Дакле то, тај приручни магацин покривао је стражар који се налазио испред капије?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Код судије је друкчије ово у истрази. Питао је тужилац ово где се одлагало смеће. Да ли су били контејнери метални за смеће?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па био је један који је био избушен, пробушен, да не кажем разједан и исто значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате те термине употребљавати.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Поред саме рупе за одлагање, зато се та рупа и копала зато што се није могло с времена на време да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел се одлагало у тај контејнер избушен?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А како се празнио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се празнио контејнер?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам, ја никад нисам видео да је неко однео у контејнер или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се смеће одлагало у тракторску приколицу неку?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: У тракторску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па није се никад одлагало једино кад се напунила рупа и кад није могло више, значи долазио је онај домар Љуба где су људи убацивали вишак смећа које није могло да се стави овамо док се то не запали и не изгори.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не може све да изгори мора нешто да се чисти, добро. Ван овог објекта, ван објекта, ван тог кампа за обуку, да ли су постојале неке за одмор куће или тако нешто ван објекта?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ван објекта постојало је само на стрелишту, значи неки објекат који је, ја не знам која му је функција али значи он је био тај објекат задужен за стрелиште ту и кад су остали.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ништа ту није било за одмор, привремени боравак?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Један сведок ту је рекао да је Радосављевић Гури са кћерком био у једном објекту који се налазио ван круга, отприлике на неком одмору?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Једно време, али не знам тачно у ком периоду и колико је дана, значи била је доведена једна мала камп кућица, да ли је камп кућица, да ли нешто налик на то. Значи, не знам ни где је завршила ни колико је боравила, значи била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приколица типа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте, значи обична приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камп приколица?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте видели ту да неко борави?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па нисам верујте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ово кад сте рекли долази возило које тражи Попа јел Ви чујете да тај тражи Попа или вам неко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то преко везе.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Е добро, хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко радио везе која је отворена.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала овај коментар шушкање о томе да има неких притвореника, колико дана касније у односу на то вече и то по подне, то сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ове две ствари да међусобно временски на неки начин определите једну у односу на другу? Шушкање, причу тих ваших припадника о томе да ли ту има неко притворен, да ли је Поп ту неког притворио или није и овај догађај везано за ципа? Шта је пре а шта је после?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па цип је значи дошао, а шушкање не знам кад је било у току тих 15 дана, мислим у 10, тих 15 дана не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте, коментарисали смо успут док сте Ви казивали, коментарисали смо па сте Ви ту причу у поступку истраге лоцирали да би то било можда другог дана, знате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, ја сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то било другог дана, а ево преко овог полицајца Симића и његовог стражарења итд., прича о ципу би такође лоцирала, дала би се закључити да се дешава ту врло близу, дакле, за једну и другу у самом почетку те сесије обуке?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, значи оно што сам рекао прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да пробате да определите шта сте пре, шта је било пре, да ли сте пре чули ову причу или сте видели овог ципа?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, после ципа у неко одређено време неколико сплет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била прича о притвореним?

НАТАША КАНДИЋ: А то неколико дана касније кад сте чули, јел сте чули да се у том тренутку, да има притвореника или да је нешто што припада прошлом догађају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте разумели суштину питања?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако пробајте да се вратите у те дане, у то што сте Ви то чули, па какав се закључак из тога могао извући? Да ли је то била прича о

прошлом догађају или прича о тренутном догађају, о нечему што је тренутно актуелно?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не могу тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то одредити? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте за масовне гробнице сазнали из медија. Јел можете да се сетите кад је то било, кад сте Ви то први пут чули?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Први пут не могу тачно да кажем време, иначе кад је било актуелно кад се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рецимо годину јел можете тако?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу се сетити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то било онда када је нова власт изнела податке о масовним гробницама?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па не знам, то је иначе тај сплет околности почео је да се износи налажењем хладњаче ово овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Време не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада разговарали, да ли је ваш командант или Легија или старешина кампа да ли је позивао на разговор? Да ли сте у неком званичном својству с неким разговарали о томе? Да ли Вас је неко нешто питао у вези са Петровим Селом?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте некад са неким разговарали о томе?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, нисам разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел сте изненадили кад сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да ли сте се изненадили него да ли сте Ви, ево ако сам добро схватио Ви сте наставили да радите у ЈСО, од расформирања потом сте прешли у жандармерију, да ли су и остали инструктори такође прешли у жандармерију или претежан број?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Претежан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, чули сте, Ви сте чули ову причу претпостављам са тим људима са којима сте и тада били тамо да ли сте са њима евентуално коментарисали нешто кад сте чули то причу о масовним гробницама итд. да ли сте у том неком смислу коментарисали «еј јел си видео где смо ми радили»?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Оних ситних коментара јел си причитао, јел видиш шта се догодило, значи без уплива у неке разговоре или наметања нечега, значи чисто прича коју су сви читали у новинама, причали о томе, размишљали, правили неке не знам ни ја шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да ли сте евентуално причали где би то могле да буду те гробнице, Ви сте ишли са припадницима, имали сте маршеве, имали сте разно-разне показне вежбе претпостављам ту по тим брдима, долинама,

шумама итд., па у том неком смислу да ли сте међусобно коментарисали где би то могло да буде итд.?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па није, ви кад сте то читали ви сте већ све знали где је ту шта било. Значи, зашто коментарисати кад већ све то знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па прочитао, мислим што кажем, тај коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кампа у Петровом Селу откривене су две масовне гробнице, али сад оно локацијом где би то могло бити да ли ви нешто међусобно коментаришете где је то код кампа, да ли је у кампу, да ли је ван кампа, ако је ван кампа где, с које стране, горе у брдо, овамо доле према Кладову, разумете у том неком смислу, не знам ни ја на путу знаш оно куда смо изводили марш онај кратки, е па то је на том путу или? Ја сад само примера ради, у том неком смислу покушавам да дођем до?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, није нико коментарисао, једноставно снимци и све остало није било доступно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте јаму, јел та јама на Петровом Селу, јел она постојала онда кад сте ви 8-ог дошли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: То јама за смеће што причате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јама за смеће?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, она је постојала, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њу сте затекли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Причао сам о томе да ту је био стари контејнер без оне упадне ружне речи и да поред ње је била та јама коју смо још и ми кад смо долазили у Петрово Село проширивали, копали итд., значи још та јединица која је некад долазила ту на логоровање и то. Значи, она је била поред самог тог контејнера, димензије не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је камп у падини то је на дну?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ту није више ни дну, ту је мала равница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је већ равница? Добро.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Није ту нека велика, ту је равница због уласка возила који улазе, тешка возила.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте видели шта се ту одлаже?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па одлагало се све што је смеће.

НАТАША КАНДИЋ: У којој форми, како?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па и стакло и конзерве.

НАТАША КАНДИЋ: Онако бацало се смеће или је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то онако ринфузно или у неким џаковима, пластичним врећама? Разумете?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Најчешће припадници који су чистили камп и чистили своје собе и то они су доносили испрва у кантама и смећама и бацали, док људи, особље из ресторана, они су то везивали у неке кесе зато што су морали да носе, онда десет пута да су носили ове кантице итд.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате кад је камп затворен?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте ви последњи пут били тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Кад смо последњи пут били?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се то нешто коси са правилима службе итд., у том смислу не морате одговорити на то наравно?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Прошле године смо камповали, не знам да ли је затворено или није.

НАТАША КАНДИЋ: За обуку? Добро, не знате. Те вечери прве питао Вас је и адвокат Тодоровић кажете да је било десетак вас, да ли се сећате вечере у ресторану, то прво вече кад сте ви тамо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате шта је било?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: За вечеру и то?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било вечере?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Увек је вечера.

НАТАША КАНДИЋ: Али с обзиром да је вас мало, да су инструктори ту, да је кухињско особље ту, значи није нема вас?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, кажем десетак нас, њих да кажем пет, шест, то је то, али махом нико и тај први дан који дође нешто не вечера, нит екстра вечера. Зашто? Зато што кад ми кренемо сами из кампа добијемо сендвиче, добијемо нешто, значи добијемо нешто мало више да нам може бити.

НАТАША КАНДИЋ: Кад чујете тај преко радио везе долазак тог ципа, да ли је то, јел то пре вечере?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на тај неки начин да то временски определите?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ноћ је пала, сад ко је кад ишао да вечера. Иначе, вечера је била за све припаднике негде у 7 сати.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте припаднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: У 7 сати увек вечера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 19?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, то је сигурно било после вечере.

НАТАША КАНДИЋ: А ово вече пре него што су дошли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Добро, али кажем значи вечера, ко је ишао да вечера ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, бранилац?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих имао једну молбу пошто се код мене нешто што бих хтео да поставим питање не види службена белешка господина Лутовац Машана, а нешто боље види код окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службена белешка Лутовац Машана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, могу ли само да узмем од окривљеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може како да не, није проблем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекли сте да сте задњи пут били прошле године?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ког датума? Да ли је била вечера то задњи пут кад сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па ја питам, питање је да ли може да се сети зато што сте то питање дозволили пуномоћнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекао да не мора да одговори на то питање ако се то коси са нечим. Ви га питате кад сте прошле године били тамо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем не мора да одговори ако не жели.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се. Ја бих хтео да, мислим ако се преслуша транскрипт видећете пуномоћник оштећеног је постављао интересантна сугестивна питања на оно што сведок до сада није рекао. Значи, ја бих прво да питам сведока да ли он остаје при овоме што је рекао пред истражним судијом Миланом Дилпарићем?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Остајете? Добро. Сад ћу рећи шта је пуномоћник сугестивно рекао. Она је рекла: «Добро дошли сте тог 8-ог». Да ли сте Ви децидно рекли да сте Ви дошли 8-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро, разумемо сведок је рекао, сведок пре тога није могао то да определи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви рекли да тог дана када се десила та прича о којој Вас је питао председник већа са тим ципом који долази, да ли су ти полазници стигли у камп?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу да се сетим, значи ми смо тек видели ко није дошао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па да ли су неки дошли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, да дошли су. У суштини су дошли сви, можда ако је тог дана неко каснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у суштини да су сви дошли?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Сви су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватио јер стража се поставља кад они дођу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, нема страже?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Они су имали папир до 16 сати да дођу иначе ко није дошао евидентирано је само ко није дошао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја само указујем на питање пуномоћника Наташе Кандић адвоката која каже «значи тог дана нису били полазници». Ја се онда извињавам надам се да нисам. Мислим рекли сте нешто што сведок никад није рекао, на те околности га је питала на оно што никад није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, сведока смо чули, немојмо на тај начин, дајте Ви да питамо сведока нешто што Ви сматрате да треба.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па не ја нисам хтео да скачем, у виду приговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек приговорите. Ако сматрате да не треба неко питање дозволити слободно тражите реч и ја ћу Вам дозволити да образложите, јер после изгубимо сврху.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Што сматрам да је недозвољено питање ако каже да ли сте 8-ог видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам ни ја увек сконцентрисан, увек нешто ту тражим и тако даље па можда и пречујем тако да слободно интервенишите у том смислу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли можете да тај долазак ципа, госпођа Наташа Кандић Вас је питала, пуномоћник, да ли је то било пре или после вечере. Значи моје питање да ли су у тренутку доласка тог ципа, Вашег одласка у WC да ли су полазници на спавању или не?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да ли су на спавању или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ово што Вас питамо то је питање једно те исто другим речима и што сам питао ја и госпођа Кандић и сад господин Прелевић јер покушавамо да то некако временски одредимо, лоцирамо и она прича од 8 до 24 стражарења итд.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Говорим да ли су сви на спавању то не знам, значи ја док сам отишао до WC и кад сам се вратио, значи нисам срео неке припаднике, а они су имали листу задужења кад дођу неке обавезе унутра тако да ли је неко спавао или је слагао нешто унутра ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је иначе било повечерје то ће нам та информација требати? Кад је иначе било повечерје ако се сећате? Рекосте вечера је била око 19?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Пазите овако, повечерје је веома тешко било одредити зато што због неких кажњавања, значи било ради се салата, ради неко склекове, ради неко па се то пролонгира, некада у зависности од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није стално, претпостављам да су то само изузеци?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, то је увек било онако не у складу већ да ви никада немате информацију да ће се баш лећи у 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је саставни део плана и програма?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говорили сте о два црна ципа на питање пуномоћника Тодоровића и рекли сте да је један возио Милош Стојановић, а други Сретен Поповић. Мене интересује у ком периоду да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говорило смо само о овом јулском овој тури обуке.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, ја сам хтео да кажем то су била њихова возила кад је ко долазио и одлазио значи ја не знам кад је чији цип био ту. Била су два и они су их возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног Поповић, другог Стојановић?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли у тој смени коју је председник већа прецизирао као та смена где су се Крагујевчани побунили, да ли је Милош Стојановић возио неки црни цип?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ја сам рекао да се сећам у кампу да сам видео Попа, да Милоша видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у тој смени?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, то сам рекао мени се чини на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли на почетку.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Али казао ко је имао на задужењу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте, колико видим из истраге, у ЈСО дошли из војске, значи 63., 72.?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, прво једна па друга па онда у ЈСО.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Интересује ме Ви знате шта су плочице које се носе око врата?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су то идентификационе плочице за оног ко носи то?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, најчешће се стави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако: Да ли сте ви као припадници 63. падобранске, јел тако то она нишка, говорите о њој, она која је 72. па ЈСО, да ли сте ви касније као жандармерија, да ли икад имали оне неке идентификационе плочице америчког типа оно што гледамо тамо по филмовима, на то мислимо?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па рећи ћу вам, ја сам у ЈСО од '94. године. Значи, у једном периоду, не знам који је значи од '94. па да не кажем до '96. године, не знам баш тачно кад, значи ми смо једно време добили плочице са бројем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је плочица?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Плочица је метална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метална? На неком канапу, ланцу, кожи, ланчићу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Исто као нешто метални ланчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро и шта од података на плочици?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Било је вероватно неки број, чини ми се да је био број досијеа или број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не име и презиме него само?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, један број и крвна група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И крвна група?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи та два податка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша крвна група?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу једно хипотетичко питање ако председник већа дозволи. Да ли је могуће да код више припадника који носе те плочице буде идентичан број?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Губи се смисао онда јел?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ја мислим да је то немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па губи се смисао броја, али добро?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Јел ако је број досијеа и број нечега.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте видели војне плочице, плочице које су носили припадници војске Југославије?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па оно док сам био у војсци видео сам каквих неких има.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако председник већа дозволи прочитаћу опис треће плочице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто то сведоку само? Говоримо о оним плочицама пронађеним код?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, о тим плочицама. Трећа плочица је метална са преклапањем и два папирића са натписом ВП, чин, породично, очево име, рођено име, година, срез и општина, да ли је то плочица војске Југославије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам код никога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа слично нисте видели?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Ни код кога нисам видео, а знам само да сам видео некада тако неку плочицу која се отвара и унутра има мастан папир, али то сам док сам био у војсци видео негде али не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је више типа медаљона?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се отвара? Није плочица него је преклопна, затвора се унутра кажете папир, тип медаљона?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ланцу исто?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања? Ајте господине Поповићу ако ћете нам нешто помоћи да што разјаснимо у том смислу само напред.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Сведок је рекао малопре да је био прошле године у Наставном центру у кампу, изводио је обуку. Да ли може да се сети да ли су и даље те «тојоте» које смо ми тада возили и сада горе у Наставном центру?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Могу да се сетим једно је возио Чеда, а друга је чини ми се на клоцнама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, на клоцнама? Добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто је то био почетак одмах после бомбардовања и доласка са Косова, да ли може да се сети да ли су, колико је било укупно «тојота» тад у кампу отприлике?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не могу да се сетим, сем те две «тојоте».

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли су оне биле маскирне или су биле црне тад у почетку кад смо дошли и тад пошто је то већ почетак обуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о првој?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Чини ми се црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су икада у Вашим запажањима биле маскирне?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не сећам се.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте те «тојоте» користили као наставни предмет?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Да, значи кад год смо били ту, а имали смо предмет гађање или да не кажем топо маршева, да не би користили наша возила користили смо возила логистике која су они имали.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ово сам хтео да кажем господине председниче из једног другог разлога пошто су биле не две, него су биле три «тојоте» које су дотеране са Косова, које су привремено биле регистроване са «М» таблицама, а иначе су возила Међународног црвеног крста и биле су маскирне и нису биле црне у почетку, а после пошто смо хтели да користимо и даље за потребе кампа, а онда пошто су већ прекинута ратна дејства онда смо их офарбали у црно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су фарбане, крајем јуна?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не крајем тек после августа тамо је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После августа? Сад је ово већ подсећање другог типа. Јел чујете шта оптужени каже? Значи, у јуну, јулу, августу, те «тојоте» су биле не две него три, биле су боје маскирног типа, па тек касније префарбане у црно?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Кажем, мени су остали тако пошто сам их у то време стално виђао у црне.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: О јами коју је питала госпођа Кандић где бацају смеће, да ли он зна да ли су ту нађени лешеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли Ви имате неку представу имајући у виду те информације које сте добили кроз средства јавног информисања, имајући у виду да сте и након есхумације лешева тамо одлазили, па ево и све до прошле године, да ли Ви данас имате представу где су у ствари те масовне гробнице? Разумете?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па отприлике имам зато што је то тамо ограђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део је?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: С оним «стоп полиција» је траком то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, знате где је то? Е сад Вас пита Поповић да ли је ова јама за одлагање смећа о којој сте нам говорили да ли је то једна од тих где су пронађени лешеви?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Па није, не знам, ја сам говорио о јами испод кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и она прошле године била ограђена оно «стоп полиција»?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Не, па није она је одмах поред кампа мислим и прошле године смо бацали ту смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли има код кампа из Петровог Села још неки пут који води за Београд, не онај назад да се врати него према Љубе домара кућа па надаље?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Значи, у камп можете доћи асфалтом отприлике 20-ак тих километара од Кладова, онда кад дођете до кампа можете продужити напред, значи да се не враћате назад, идете макадамом и дођете негде на пола пута између Текије и Кладова, отприлике смањите путању према Београду за једно 40 км, лажем 10.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Стојановић? Нема питања? Да ли Ви још нешто имате да нам кажете господине Дукићу?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Јел тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких трошкова што сте дошли у суд?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи, а можете остати да пратите даљи ток суђења у судници, а можете ићи кући, како желите?

СВЕДОК МИЛОШ ДУКИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11 сати је. 20 минута пауза.

Настављено у 11,30 након паузе ради одмора.

Позовите молим вас сведока Петраковић Мићу.

Сведок МИЋО ПЕТРАКОВИЋ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Петраковићу ја предлажем, пре него што почнемо, да се раскомотите, да скинете ту јакну, овде је јако топло па да се осећате пријатније.

Господине Петраковићу, да ли има промена у Вашим личним подацима које имамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих? Добро. Оне поуке упозорења сте разумели оно јутрос?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласно прочитајте текст те заклетве, налази се ту на столу испред Вас.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Петраковићу, да скратимо. Нас занима Ваш боравак у Петровом Селу у јулу месецу '99. године да ли сте били тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја добро схватио Ви сте били неки шеф инструкторског тима или тако некако, руководилац, вођа те групе људи која је држала инструктажу за припаднике Посебних јединица полиције које су се обучавале у једном временском периоду како смо овде чули почев од 01. јуна кад је то почело па до негде новембра месеца те године? Да ли сте све време били, сваке те обуке да ли сте Ви били тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сваке?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били у јулу месецу '99?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Био сам али не знам сад на који тачно период мислите. Значи, мењао сам се сходно, да ли сам користио годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким обавезама личне или службене природе? Добро. Ајмо овако, то смо и са сведоком Дукићем на тај начин повезали, па да пробамо и са Вама. Да ли се сећате ситуације да је једна група полазника се бунила, да је тражила да напусти раније обуку итд. из неких разлога?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Сећам се био сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то група била да ли се то сећате?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим да је СУП Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Крагујевац? Е о тој обуци говоримо, о тој групи говоримо, то је у јулу месецу да ли сте били?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тамо поред вас инструктора ко је још био тамо од припадника полиције у смислу неке логистике да вам да неку логистичку подршку?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Везано за конкретан датум или за целу обуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај, ову обуку у јулу месецу '99. ову везано за крагујевачку групу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Тамо су боравили Поповић Сретен, Стојановић Милош, Ђерић Радомир и повремено је долазио Горан Радосављевић, али никада нису били сви истовремено. Ако се добро сећам, за ту обуку био је Поповић Сретен тамо. За Стојановића мислим да није био, нисам сто посто сигуран, али мислим да није био. Ђерић је био, али нисам сигуран да је био целу обуку, а Радосављевић он је долазио повремено, био је кратки период по два-три дана највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, тако је он долазио?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није оно држао, био присутан током целе обуке него?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, не, долазио је само у обиласке и тако кажем најдуже по два-три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у јулу месецу претпостављам да је то уобичајено и у односу на раније, бар тако нам и Дукић рече а то смо чули од неких других, да ви инструктори дођете пре полазника?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек, јел тако? Да ли ви долазите дан раније или?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Истог дана само пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пре подне? Кад у односу на тај дан кад почиње настава?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: За тај дан нема наставе, за тај дан се врши само размештај тих полазника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким тимовима, групама, по сторијама?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте, врши се пребројавање да ли су сви по тим депешама дошли који су требали да дођу, да ли су се одазвали, да ли је дошло до неких измена у тим њиховим списковима за која ми нисмо знали итд. и да се то евидентира и онда се врши прерасподела у току те вечери ко ће у којој спаваони да буде, у ком тиму, одређивање разних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће им бити руководилац групе или старешина?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Они су се мењали на дежурствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све оно о чему ћемо сада па надаље говорити односи се на ову обуку везано за јул месец и ту крагујевачку групу која је хтела

или можда и напустила обуку раније. Кад сте Ви дошли са Вашим инструкторима ко је тамо? Ко вас је дочекао?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: У центру су увек били радници за исхрану, значи кувари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су и они дошли?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Значи, они су увек тамо већ у току дана пре нас обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: У центру да. Од ових радника полиције ја мислим да је био Поповић Сретен тамо да нас је он дочекао колико се сећам ако мислимо на ту обуку, значи нисам оно сто посто сигуран али мислим да је Поповић Сретен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку одредницу, неку повезницу на основу чега се сећате да је баш Сретен био у јулу месецу тај који вас је дочекао а не неко други Ђера или? Разумете? Да ли има нешто посебно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па да ли има нешто што ме повезује – осим тог догађаја, ја сам већ рекао у истрази, око тог возила које је било то вече на капији па тако ми је то неки оријентир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас то повезује? Е добро, ајмо одмах прећи на то возило, али пре возила да Вас питам нешто друго. Да ли сте Ви тада, за време те обуке јулске имали каквих сазнања да ту бораве нека лица, цивили притворени, затворени ту у центру?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања те врсте Ви лично нисте имали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, у то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време не? Е добро, али кажете за ово возило каква су Ваша сазнања везана за то возило?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па то возило ми нисмо придавали никакву посебну пажњу тим возилима, ми смо тада били у Ресору Државне безбедности који је био систематски одвојен од Ресора Јавне безбедности. Ми смо били тамо, да кажем, на услузу као само извиђачи обуке, тако да нисмо обраћали пажњу ни на какве посете ван посета наших старешина, значи из саме јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте много улазили, нисте се за то много занимали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим на Улемека или неког другог ко је долазио из саме јединице, тако да кад је мени Дукић рекао да је возило неко стигло на капију ја сам га само питао да ли је неко од наших, он је рекао да није и ја уопште нисам даље потенцирао ни постављао питање ко је стигао и да ли је и зашто стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је то Дукић рекао да је неко возило на капији?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, ја сам био у соби, у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Дукић био? Он нам рече да је он био са Вама у соби иначе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ми смо делили ту собу, али он је дошао од споља и рекао ми да је неко возило стигло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли то некако временски да лоцирате у односу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је било касно увече јер обично првог дана обуке до касно увече сређујемо те спискове. Ја сам имао лап-топ на коме сам сређивао спискове, правио распореде кад је ко на обуци, на ком часу, на ком полигону итд. тако да обично првог дана до касно у ноћ се то ради, да би за сутра ујутру све било готово и спремно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро разумем да Ви сматрате да је тог првог дана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, првог дана, значи то ми је оријентир неки да је то први дан, јер обично тог првог дана до касно у ноћ се ради, мислим ја радим као руководиоца обуке. Значи, негде у касним вечерњим сатима, вероватно је после и повечерје, значи после 22 часа можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повечерје је било редовно у 22 сата?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако се другачије не леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се другачије нареди разумели смо у циљу потреба обуке итд., али, дакле, око 22 сата је неко повечерје па би то било иза 22 сата?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Претпостављам, нисам сто посто сигуран, али верујем да је у касним вечерњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, он није ту, него кажете долази однекуд споља па Вам то каже?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, он је ту, али изишао је мислим до купатила или негде па се вратио. Значи, он је са мном све време, дели ту просторију, ми спавамо у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он нам каже нешто друго – он нам каже да он то у ствари чује преко отворене радио везе коју имате ту у тој просторији, па се јавља човек са капије, стражар «позиција 1», «позиција 1» је његова шифра?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, али не мора бити пошто је ту више просторија, значи не мора бити пошто је ту више просторија, значи не мора бити да је та веза била баш код мене у том тренутку, јер наша просторија не гледа на капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сама просторија не гледа на капију, али ми смо њега схватили да је у тој просторији била та отворена веза преко које он то чује управо у тренутку када излази из те просторије и чује у ствари да тај «позиција 1» каже да неко тражи Попа, па ми остаје сад нејасно како Ви то не чујете?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, па кажем давно је то било, можда је било код нас, али је можда била преко пута просторије која је врата преко пута наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је просторија с преке стране?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Исто је канцеларија, канцеларија у којој се налази баш веза, конкретно колска радио станица и коју су користили припадници полиције који су ту били Поповић, Стојановић, Горан Радосављевић кад долази, користио је ту просторију, Ђерић итд., то је била њихова просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додуше он каже да је са Вама коментарисао то по повратку ову просторију, да је то са Вама коментарисао и управо овако у овом смислу како и Ви рекосте да ако нису наши нема?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, нисмо обраћали пажњу, долазило је пуно људи у обилазак тих полицајаца, они су били из различитих ступова, значи долазиле су редовне старешине да обиђу своје раднике из СУП-ова не знам Зајечара, Крагујевац итд., значи долазили су и Обрад Стевановић, генерал и не знам Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било ситуација да тако увече дође неко возило, долазе људи?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па зависи, долазила је рецимо храна касно ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево или у обилазак својих јединица, припадника из разних СУП-ова?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Зависи од ситуације, некад долазе, нисмо вршили пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо због тога нам се намеће да Вас питамо због чега Вам је ово нешто посебно остало у сећању? Разумете?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Зато што сам опсовао, мени је по томе остало у сећању, јер сам опсовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, шта сте рекли?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па да ли је пристojно да са кажем шта сам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците слободно.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да ме боли она ствар ако нису наши, по томе се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али је било још ситуација када су долазила возила која такође нису везана за вас?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, али ако каже да је стигао камион са храном онда знам да је камион са храном, ово је било јер сам имао баш посла и био сам заузет па сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не рече да сте опсовали, али него само у том смислу.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је пристojнији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петраковићу, да ли сте Ви били у кампу у Петровом Селу, дакле у овом Наставном центру када се почело са овим обукама, дакле када је први пут вршена обука?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било по Вашем неком сећању?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је било негде крајем маја или почетком јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, још је бомбардовање, да ли је још бомбардовање у току, јер чули смо овде од Поповића да је прва обука била буквално 1. јуна те 1999?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам тачно датума али отприлике, значи у току бомбардовања је сигурно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били тамо тада да ли имате неких сазнања да су у Петрово Село довожени неки лешеви, истоварани и затрпавани у неке припремљене гробнице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јасно. Тада не, тек касније у средстава јавног информисања када је афера отворена не знам тамо 2000. и неке године кад је то већ било, после 5. октобра, значи у то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих сазнања у то време, те врсте Ви нисте имали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули за ову тројицу Албанаца, америчког држављанства, браћу Битићи?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Исто у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тада?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, значи било је у штампи око тог нестанка или шта је већ било, значи било је написа, али ја то никад нисам повезивао са Петровим Селом док није било ексхумација или шта је већ било, обдукција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли након тих натписа у штампи и након тог сазнања да је тамо у близини Наставног центра да су ексхумирана нека тела, дакле, да су откривене те две масовне гробнице, да ли сте и након тога тамо вршили наставу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви данас имате представу где се у ствари на терену налазе те две гробнице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па видели смо те локације, то је полиција једно време обезбеђивала те локације непрекидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од кампа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па од кампа неколико стотина метера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико стотина метара? На коју страну ако долазимо одоздо из Кладова?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако гледамо крајеве света, то је северо-источно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Северо-источно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ту улазна капија у камп?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако је капија овде, гробнице су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неку контра страну?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Капија је на западној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На западној а ово је северо-источно? Добро. А где је ту ако знате, ако имате сазнања, сећања те врсте, где је ту смеће одлагано?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Смеће је одлагано с доње стране кампа, значи поред ограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, у шта је одлагано?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па били су прво неки контејнери тамо, касније се одлагало у неку приколицу, јер су ти контејнери били пуни, значи нико није долазио да их носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их носи па потом у неку приколицу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: У приколицу. Била је нека тракторска приколица колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ту била нека рупа за одлагање смећа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па рупа је била али ја не верујем да је то била у том периоду ископана та рупа колико се сећам. Значи, ја се сећам приколице али рупа је била али током ових година кад је ископана ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукић нам рече да је била ту рупа управо и да још раније кад је ЈСО користила то.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте рупа али питање је да ли је коришћена тад. Ја се сећам приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте али у смислу да се та рупа пунила смећем па кад се напуни, препуни итд., запали и сагори колико сагори да се потом полазници, припадници ови људи који су на обуци да су они товарили, празнили је у ту тракторску приколицу, па је овај негде то одвозио?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, али тешко је то повезати са временским периодом јер у том центру је извођено па преко 40, 50 различитих обука са различитим саставима полиције, жандармерије итд. Значи, нама је сад тешко повезати која група је била кад је била рупа а кад није била рупа, кад је била приколица, кад није била приколица. Ја се сећам приколице, да ли је била приколица или није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви у то време били обучени? Какве сте униформе носили? Били сте униформисани не сумњам, али какве сте униформе имали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, мислим на вас људе из ЈСО који су држали инструктажу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Маскирне униформе, скоро идентичне као ПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па не знам на глави шта смо носили – шешире, качкете, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешире?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, зависи ко је шта имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било нешто у том смислу строго прописано, да сви морате бити једнообразно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је било ратно стање у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од возила користили? Како сте долазили у Петрово Село?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па исто како кад, зависи шта је било исправно. Имали смо једно време неки «Нисан патрол» теренско возило, имали смо УАЗ-е, имали смо «ладе ниве», све зависи како је шта било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас долази инструктора обично?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па на прву обуку смо дошли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас, по Вама?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па можда једно 12-13 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ону другу у јулу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Касније смо направили распоред, нисмо сви били истовремено на обуци, него смо се поделили, пола је радило, пола је било слободно, тако да смо могли да изротирамо људе за годишње одморе и за слободне дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дванаест-тринаест у почетку, а касније пола? Да ли то значи б?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Око пола да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест? Јел сте могли доћи једним возилом тамо у Петрово Село или?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, увек смо ишли најмање два возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најмање два возила? Да ли сте користили тамо нека возила за обуку?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па за само извођење наставе не, али за ове потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За потребе извођења наставе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: За потребе да се одвезе муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниција на стрелиште итд., мете?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, да буде присутно возило ако се неко повреди да може одмах да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Која возила сте користили, да ли та ваша или?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па исто које је било, зависи, значи које је било. Ако је било тамо њихових возила која су њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете њихова, каква су они возила имали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па ја се сећам било је неких исто теренских возила «тојота», «ланкрузер», али опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје су та возила?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па тамна су била, мислим да је била чак и црна. Углавном то су возила која су, ја мислим пореклом неке међународне организације или нешто, нису била типична за МУП, неку тамну боју су имали онако ручно фарбана, што кажемо метлом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Дукић нам рече да је он био том приликом на извођењу те обуке, дакле у јулу месецу, причамо о тој јулској обуци полазника па Дукић нам рече да је он био и да сте Ви били, ево и Ви рекосте да сте били. Ко је још био од, ако се сећате, од ваших људи, од инструктора?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: За конкретну ту смену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ако се сећате?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: За конкретну смену ја се сећам само Ђуретић Горана, остали да вам право кажем нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукша Поттић?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нисам сигуран. Значи Ђуретића се сећам сигурно због овог са Крагујевчанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је имао неки?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је повредио неког полазника на обуци тако да по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки инцидент у смислу што је нешто рикошетирано?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте кошуљица од зрна се одвојила од земље и погодила га у пету, то је био повод тог револта неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био повод неког револта? Тај дан кад сте дошли да ли сте евентуално запазили долазак или је можда већ било тамо неко возило марке «пајеро» са М таблицама и неко возило марке «голф 2» са «М» таблицама?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не сећам се стварно, јер док је бомбардовање било у току избегавали смо да возила паркирамо унутар саме базе да не би били уочени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дислоцирани?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Тако је, да не би били уочени од стране сателита или осматрања ваздушног да не би доживели бомбардовање и затосмо избегавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да су, ево Ви рекосте Ви лично нисте, да ли имате сазнања да су припадници ЈСО, дакле инструктори из реда инструктора том првом приликом кад су били у кампу, кад сте дошли сви вас 12-13, да су неки од њих учествовали у ископавању неких јама, рупа и затрпавању лешева?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде једног сведока, каже да је довезао те лешеве и каже да су тамо били људи у маскирним униформама са шеширима и тако?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја колико се сећам нико није учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ваших људи?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се одмах надовежем на ово заиста имамо неке сведоке који кажу да је негде крајем маја месеца, дакле у време кад сте Ви били у кампу да је било ископавања, прављење неких рупа и затрпавање неких лешева, па Вас још једном питам, обзиром да се уклапа у време, Ви сами кажете крајем маја или почетком јуна.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Питање се односи на затрпавање лешева?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, јесте.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Што се тиче затрпавања лешева, не. Рупа јесте ископана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је та рупа ископана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: У том правцу где сам објаснио, значи северо-источно од саме базе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се онда нисмо разумели.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, Ви сте ми говорили о затрпавању лешева. Не рупу нису копали припадници, рупу је ископао багер. Разумете? Ако говоримо о истој ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево причајте нам о томе о Вашим сазнањима везано за?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је било првог дана обуке пошто је постојала опасност од напада ваздушног одредили смо резервно место за логор у случају да имамо информацију или најаву да ће бити бомбардована база у Петровом Селу, одредили смо место резервног логора где смо поставили шаторе. То је у том правцу о коме смо сад говорили, значи северо-источно неколико стотина метара од базе и ту је ископана рупа за смеће у случају да логор буде тамо ту је требало да буде рупа за смеће и то је тако остало. Значи, рупу нисмо ми копали него је дошао неко из Кладова са грађевинским машинама да то одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: На првој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку те прве обуке?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Те прве обуке, јер је бомбардовање било у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту једна рупа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Једна рупа да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је Ви видели лично којих је она димензија по неким Вашим проценама ако сте је видели?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па нисам видео али сам знам отприлике где је место погодно које смо одредили да би ту мобла да буде, то је у неком баремару и у том багемару су ти шатори постављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шатори су постављени али их нисте користили?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било потребе да то користите?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Касније не знам кад је бомбардовање већ било завршено и не знам сад у току које обуке то је већ склопљено и враћено назад у камп, сад тачно не знам ко је склопио и кад је склопио али знам да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел прво ископана рупа па шатор или како то иде?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам стварно. Значи, ја сам био само на месту где смо одредили локацију. Даље су радили ови полазници, припадници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има ту неки шумарак или нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Багемар?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Багемар?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико траје једна обука, једна смена?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па ја мислим да је трајала отприлике 2 недеље колико се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Две недеље?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је било више смена. Јел било неких пауза између две смене?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, између сваке смене је била пауза 4-5 дана, осим ја мислим да је прва била нешто продужена јер је у току било извлачење војске и полиције са Косова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете прва, јел то мислите на ову мај-јуни или на јули?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Прва смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прва смена мај-јуни?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да. Не знам тачно који је датум, значи прва која је била за време бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пауза између прве и друге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је друга господине Петраковићу, да ли би друга била ова о којој смо говорили, ова везано за крагујевачку групу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је то била друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би то била друга, па између њих две та једна је била већа пауза? Добро.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нисам сигуран, чини ми се да је то било тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било паузе између друге и треће?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колика је та пауза била?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим да је 4-5 дана била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је уопште била смена тада?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Како мислите да ли је уопште била смена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било те смене и било те обуке непосредно после јулске, после друге?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Трећа јесте, била је трећа и четврта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почета та трећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морала је бити трећа, само је питање кад да ли у августу или у септембру па у том смислу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Датум не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу само да Вас питамо да ли знате колика је пауза била између ове јулске, ове крагујевачке о којој смо говорили и наредне смене?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим око 4-5 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири до пет дана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим. Значи, то је опет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је јули месец, реците ми где сте се ви туширали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Где смо се туширали? То је сад опет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била нека зграда или нешто друго?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Постојао је туш у самом тоалету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тоалету?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да. Значи, постојао је тамо туш, а ми смо имали приколице за туширање које верујте ми нисам сигуран да су биле баш у том периоду тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су те приколице дошле?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам тачно али знам да је било у Петровом Селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то ишло док нису стигле те приколице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Кажем, у тоалету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само у тоалету?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Значи, у тоалету где је сам тоалет постоји бојлер и постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тушева, туш кабина?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас колико је било тамо укупно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па можда стотинак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како могу сто људи на два туша? Да ли сте имали приручне тушеве?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, осим тих, кажем који су били на приколици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било нешто приручно у смислу бурета, неке каце, мешине да је користило природан пад и да сте се ту туширали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Постојала је мешина, али за шта је коришћена и кад то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било унутра?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вода? А где се она налазила?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја се сећам мешине која је била на темељу оног објекта који је с доње стране писте, значи који је само плоча постоји и подрум. Ту је нека мешина стајала напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој плочи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било ближе овој улазној капији или даље с друге стране?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ближе улазној капији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ближе улазној капији?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та мешина, још једном Вас питам, коришћена за туширање?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па коришћена је за све потребе, али не знам, ако ме питате за период кад је постављена то нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо јули месец, да ли сте Ви ишли да се туширате где је била та мешина и из те мешине да користите воду?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не. Ми као инструктори смо увек користили периоде када припадника нема, када има воде где су бојлери.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад поменусте то, те просторије испод писте, колико је ту било просторија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесам улазио сам. Ја мислим да имају 3 или 4 просторије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можемо да кажемо да је та мешина била на тој плочи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и рекао на плочи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, колико јеј било просторија тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Три или четири колико се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су биле отворене?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па врата су имала. Да ли су закључавана јел то мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте имали Ви као вођа инструктора приступ тим просторијама, јел сте могли да одете тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па нисмо улазили у њих, у њима су средства углавном била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су средства тамо држана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нека школска, колико се сећам, која су остала још из времена друга Тита и територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било муниције тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па било је муниције, сад да ли је било у том периоду то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био задужен да вади муницију из те просторије?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислите у време обуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па не знам да ли је била муниција у време обуке, ми смо муницију држали у згради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте држали гориво ту?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За возила?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То ја нисам имао додир са тим потребама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је водио рачуна о томе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Логистика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та логистика, јел тако, типа Поповић и остали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте, ми им дамо ако нам треба муниција кажемо сутрадан нам треба толико хиљада метака, они нам дају ту муницију и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командант тог кампа или Наставног центра испред полиције?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био његов заменик?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам да ли је тај камп уопште имао команданта у смислу начелника сталног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Радосављевић?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је био руководилац у том смислу тих обука Посебних јединица полиције. Ја не знам која је његова званична функција тад била, ако на то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је био главни за све то испред МУП-а Србије, односно Јавне безбедности. Он је био човек с којим смо ми директно договарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било моје следеће питање.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Значи, он је био човек с којим смо се директно договарали око обуке. Значи, шта траже, какву обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако вам нешто зафали од тих средстава коме се ви обраћате као инструктори?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако је он тамо обраћамо се њему, ако није тамо обраћамо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Горану Радосављевићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а ако он није тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако није тамо припадника полиције или Ђерић или Поповић или Стојановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је значи Гурија мењао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја не знам да ли је то формацијски, значи ја опет не улазим то је био други ресор, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из овог претходног Вашег одговора би се дало закључити.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислим да је Ђерић тај први после Радосављевића који је доносио одлуке неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви кажете малопре ако је ту Радосављевић онда се обраћамо њему, ако није ту онда Поповићу, Ђерићу, па из тога би се дало закључити да га они на неки напчин мењају?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко се више питао у том кампу – Ђера или Поп?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: У смислу чега, ко се више питао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу коме бисте се Ви обратили ако Вам нешто затраба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су тамо? Ево то је сад мало хипотетички, али имајући у виду да сте тамо доста обука били, релативно доста обука били, кажете у јулу је био тамо Поповић, нисте сигурни за Ђерића да ли је дошао касније, Стојановић рекосте није био. Значи, на основу свих тих информација које имате са више тих обука под условом да су тамо и Поповић и Ђерић, а није Радосављевић, а вама треба нешто коме бисте се од њих двојице обратили?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако су Ђерић и Поповић тамо, Ђерићу највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највероватније Ђерићу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ђерићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате ко је у то време био кувар у кухињи и ко су биле куварице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Стално су се мењале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стално су се мењале?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у то време, дакле, говорим за јулску смену била Младеновић Снежана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знате? Прво, да ли знате ко је Младеновић Снежана?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па да ми покажете фотографију или да је овде присутна ја бих знао, али баш по имену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате ко је заменио Младеновић Снежану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не зна ко је Младеновић Снежана, како зна ко је заменио?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: По имену стварно куваре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познајете Недељковић Марију?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је она дошла?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била у овој јулској смени?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петраковићу, шта сте Ви лично имали од наоружања, што сте користили, дужили итд?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Лично на задужењу пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па добро то што сам имао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да је то у склопу опет обука, те обуке?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Оно што сам имао на задужењу то сам и тамо имао, значи од тога се нисмо одвајали. То је пиштољ «ЦЗ 99», аутоматска пушка «М 70-Б1» и пиштољ «ХС 99», то је било моје наоружање на задужењу из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «ХС 99», то је онај хрватски пиштољ.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Хрватски 95, да 95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуга деветка?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, 9 x 19 милиметара.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико има стражарских места у том објекту?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Стражарских места имају два.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Где?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Једно је на улазној капији, а једно се поставља ноћу на супротном крају.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је било ту унутра, унутра у кампу негде стражар да обезбеђује неки објекат било стално било привремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебно да се обезбеђује неки објекат?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каква је дужност стражара на капији кад дође тако неки камион, аутобус ноћу, шта он треба да уради?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па он зове везом.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кога зове?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па зове базу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И шта каже?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Возило је на капији.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кога тражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је база? Ко је за њега база?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па база је колска станица која се налази у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова о којој смо говорили, о којој нам је говорио Дукић?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли Ви знате неки пут макадамски који је пречица за Београд, који није асфалтни за Кладово, који иде према кући Љубе Андрића?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Има.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел има тај пут?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Има пут.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел знате да тамо станује Љуба Андрић?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да Вас питам, где се налази ово одлагање смећа? Да ли се налази према тој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово редовно мислите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Редовно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово редовно где су били контејнери?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли оно иде према кући Љубе Андрића?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Кућа Љубе Андрића се налази северо-западно од кампа.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли се ту налази, да ли у том правцу се налази ово редовно смеће?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па кад би кренули према кући Љубе Андрића, а говоримо о приколици, о чему причамо?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: О приколици?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Приколица је на супротном правцу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико је удаљена приколица од тих, рекосте од кампа стотинак, двеста метара су удаљене јаме у којима су били лешеве, колико су оне удаљене од овог смећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то рекао у јами у којој су били лешеве – ова јама која је ископана багером итд.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико су оне удаљене од овог редовног смећа од приколице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па исто колико и од центра, значи та приколица је уз саму ограду центра.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам мислио да је удаљена. А јел су на другој страни, мислим да ли су у истом правцу или?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, значи ако гледамо средину центра рупа за смеће која је ископана за потребе логора је на супротној страни од приколице и контејнера где је одлагано смеће ако на то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је северо-источно а онда би ово било југо-западно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Југо-западно или јужно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или јужно? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли постоји неки објекат око кампа, неки објекат за становање, за одмор, нека викендица, нека монтажна зграда или тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ван ограде самог кампа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Који користи камп?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да или камп или да не користи?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па поред се налази једна напуштена стара кућа која је баш онако у урушеном стању и то је једини објекат ту који се налази у непосредној близини. Прва кућа настањена је кућа Љубе Андрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубе Андрића? Колико је она удаљена од капије?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Друга кућа је на супротној страни од самог потока, значи на супротној страни.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел била нека монтажна кућа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да је користио неки од старешина приватно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на стрелишту?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на стрелишту била нека зграда?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: На стрелишту има само зграда која је надстрешница за мете за тај материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само само у том смислу, није ни зграда него надстрешница?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Зидана је са три стране, с једне стране је отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворена потпуно и горе кров? Колико је удаљена кућа Љубе Андрића од капије од центра?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Од кампа ваздушном линијом можда 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А путем?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па можда мало дуже, можда 350 метара, тако, не више сигурно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А Љуба Андрић је спава ту у кампу него иде кући?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да Вас питам, Ви сте тамо неки старешина и то били човек онако, да ли могу запослени ти из логистике итд., да ли могу да иду кад хоће увече да иду у Кладово, да иду у Зајечар?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То није моја брига.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Дешава ли се то?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па ишли су куд хоће, значи ја им нисам ограничавао кретање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко је задужен за то, ко је задужен за куварице и то?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Они имају своју унутрашњу организацију, имају шефа кухиње који је тамо за њих задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви са тим нисте имали везе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, они чак немају везе ни са ПЈП, они имају своју управу којој су одговорни, тако да они немају јединствену да кажем команду или руководиоца, а имају свој систем организације ако на то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекли сте обавештава базу, идентификовали смо ко је база, него шта се онда предузима даље? База шта ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се мало претпоставља.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Онај ко се јави на везу иде до капије да види ко је дошао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И позове тога кога тражи?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Или пусти човека да уђе, није то сад да кажем као концентрациони логор да нико не сме да уђе. Значи, ту су улазили људи, редовно су улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али под неком контролом?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па углавном су људи из министарства, нису долазили у цивилу, јако ретко ако је долазио неко ван министарства.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, него сам мислио, он каже тражим Попа, тражим Ђеру, тражим овог, ко обавести Попа или Ђеру и то?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па онај ко се јави на везу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Горан Радосављевић тамо боравио кад а да сте Ви то запазили са својом кћерком?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте боравио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било – први пут, други пут или у неком?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па не знам кад је тачно, за временски период не могу да се вежем, али знам да је по мом сећању најмање два пута био са кћерком, ако говоримо о доласцима са кћерком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, управо то? Да ли је ово у јулу месецу, значи ово што причамо о овој другој практично, да ли је тада био са кћерком?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно први пут за време бомбардовања?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам кад је било, да ли је било за време бомбардовања или касније. Значи, ја не знам тачну смену кад је била она са њим ту и колико је боравила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде смо чули да је управо тада када су истоварани лешеви ту у једну рупу да је био тада Горан Радосављевић са својом кћерком. Овај сведок каже да није он стекао утисак да нико не би довео своју кћерку ту, него једноставно задесио се случајно.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја памтим један њен боравак по томе што је гађала на стрелишту, један боравак памтим по томе. Други боравак памтим по томе што је вратила се хеликоптером којим је дошао Легија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Легијом?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад је то било, то не знате?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Где је боравила кћерка, где је спавала?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад где је Горан спавао?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па вероватно у истој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он спавао, да ли то знате?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је спавао у тој просторији о којој причамо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Канцеларији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој где је била база?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам како сте Ви сазнали да ће бити за потребе логора ископана рупа, нека јама? Од кога сте сазнали? Ко вас је обавестио, нека званична, ко је одлучио?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Није мене нико обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте определили сте локацију тога?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте, значи био је Горан Радосављевић ту присутан са мном, мислим да је био и Ђерић. Значи, нас тројица смо отишли да видимо где је најпогоднија локација за резервни логор и тако смо одредили локацију и тако смо одредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу тога и место за одлагање смећа?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте. Значи, није било неке формалне одлуке, писмене или било какве.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад смо сазнали, значи вас тројица?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам од кога сте Ви сазнали да су ту рупу коју сте ви копали за потребе логора у случају да се преместите, од кога сте сазнали да су ту лешеви складиштени, донети и затрпани?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па нисам сазнао ни од кога.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам мало пре.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја сам о лешевима прочитао из средстава јавног информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то. Пустите сведока да каже.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Али, кад смо долазили касније у каснијим периодима, ми смо обуку тамо вршили у континуитету од деведесетих до дан-данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Добро.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Значи, када су почеле ексхумације тада смо тамо видели где су ти лешеве били.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте Ви били на ексхумацијама?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао сведок.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, полиција је обезбеђивала лице места и није могло да се приђе, али смо видели, значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он по томе закључује да је то локацијски исто где је она рупа која је копана својевремено за.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, била је она полицијска трака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Извините још једном да Вас питам – да ли је за време НАТО бомбардовања да ли сте видели неки камион који је долазио са неким товаром и да је то у ствари?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја сам видео камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добро питање, кажите шта сте хтели?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Био је камион, један дан је дошао камион, био се покварио и дошли су мајстори, поправили камион, одшлеповали су га негде и то је све што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са њим било, куда се ту кретао?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био камион, кад је био покварен где је био?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Био је на путу испред центра.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У ком правцу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он је дошао из правца Кладова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако био усмерен?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Био је окренут узбрдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, био је узбрдо окренут и покварен?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, тако смо чули да је покварен, да се ту покварио. Значи, ми смо нашу обуку редовно радили, касније су дошли мајстори, одвукли су негде тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тај камион баш лично видели? Ви лично да ли сте га видели?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да видео сам га, али нисам био непосредно поред камиона. Значи, он је био ван центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај камион?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па велики камион, тамне боје онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је сандук тог камиона?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је био кипер, нисам сигуран, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био товарни сандук у смислу да ли је био затвореног товарног сандука или отвореног товарног сандука? Ако је затвореног онда да ли оно шаторски платнено или?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нисам то могао да видим из базе. Значи, ја сам видео само камион да је тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А колико је стајао тај камион ту јел сте видели?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Мислите временски колико је стајао?

НАТАША КАНДИЋ: Па да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па то не знам, неколико сати можда.

НАТАША КАНДИЋ: Јел вам неко нешто рекао ево кад је овај џип дошао, онда вам је ваш?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Који џип?

НАТАША КАНДИЋ: Џип кад је дошао првог дана кад сте дошли тамо онда вам је Ваш собни колега Дукић рекао да је видео џип?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако да формулишемо питање: Да ли можете та два запажања Ваша, значи запажање камиона и запажање овог типа да је увече иза 10 сати на капији неко возило?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да су та два догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете временски да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Потпуно су временски одвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно временски одвојено? Кад би била ова прича с камионом?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био камион кад сте га видели, у време НАТО бомбардовања или касније?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је прича с камионом била пре приче са возилом. Мислим да је камион био чак у време док је још бомбардовање трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био Радосављевић тамо?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја колико се сећам мислим да није, нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извињавам се молим Вас. Пошто се камион нашао да кажемо у близини тог дела где ви боравите, да ли се претходно виђао тако неки камион који је пролазио ту? Хоћу да питам да ли је овај догађај био необичан да се појави близу, у близини тог вашег полигона?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Камиони стално пролазе зато што се ту интензивно сече шума и стално пролазе камиони. Значи, тим путем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта значи стално?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То значи свакодневно и ноћу чак више него дању.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: За све време док сте ви тамо пролазе камиони?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел ти камиони су затворени или отворени? Ако се сече шума претпостављам да?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па зависи ако раде ноћу значи да краду шуму, значи да су затворени.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ви ту тако хладнокрвно ту имате камп, вежбате тако озбиљну обуку а поред вас пролазе ови што краду шуму? Није уобичајено што краду шуму, није уобичајено и логично то што сте сад рекли.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Пазите, то је време бомбардовања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Баш зато специјално.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја сам тамо као инструктор и радим само обуку. Те послове, што се тиче крађе камиона, то решава полиција редовна, значи то нас не интересује.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Чекајте сад мало, немојте тако. Ради се о једној бази где се обучава једна елитна јединица, јел тако, за одређене сврхе које су на високом нивоу. Не могу да верујем да би поред вас пролазио било ко а да ви ипак не водите рачуна ко су та лица, ко су та возила, ваша безбедност мора бити на највишем нивоу, то је потпуно логично, све што би ми рекли сада није тако било би заиста нелогично, наравно Ви можете да кажете шта хоћете. Ја Вас зато питам ви сте сигурно водили рачуна о безбедности терена на којем се налазите и нормално је да не би дозвољавали да се било ко ту шета а до сада ни од једног сведока нисмо чули да су се шетали било какви камиони и да је неко крао ту баш шуму поред нашег полигона?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Није се крао шума поред полигона.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте управо то сад рекли?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је пут за Кладово који води поред базе, то је јавни пут, то није пут који припада бази.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И са тим путем је могао било ко да иде а ви да не проверавате и да не водите рачуна?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Пролазили су мештани, пролазе људи који тамо живе, који имају викендице.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Све се нормално одвијало а ви сте тамо вежбали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Нама је било у интересу што више да останемо тамо неупадљиво.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па сад баш како сте то мислили да будете неупадљиви ако имате полигон цео?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па тако, ако ми почнемо да заустављамо возила тако као што Ви кажете.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не кажем ја ништа, ја Вас питам, јер ја не знам а Ви знате.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ако зауставимо свако возило које пролази за пет минута цело Кладово ће да зна да је горе специјална јединица, за десет минута знаће НАТО, за петнаест минута добићете аутомат.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кладово није знало да се ту налази полигон специјални?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Они су знали да је горе полигон, нису знали шта се горе ради.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта онда? То је опет нелогично. Знам, али водећи рачуна о вашој безбедности, ви сте морали водити рачуна о безбедности полигона, сто људи колико вас је било?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Никада није био обичај да заустављамо саобраћај на том путу, ни пре ни после те обуке, значи никада.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И сви су могли да пролазе где су хтели, а ви да тренирате ту, да вежбате поред и све ту да иде тако?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јавни пут, слобода кретања је била.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Обзиром на тако висок статус јединица која се ту припрема, то што причате није логично ипак је.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То није био висок статус јединице, то је била полиција.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па полиције наравно, мислим полиције, баш зато Вас и питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па посебна јединица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Посебна јединица је једна која се ту обучава?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Значи, нама обуку нису ометали ако мислите на то. Значи, пролазак тих возила или камиона.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Свако је могао неометано да пролази поред вас да ви не проверавате ко је. Значи, могле су бити непријатељске снаге, а да ви не проверите ко је. Рецимо, да се маскирају непријатељске снаге и да пролазе ту, могле су проћи по овоме што Ви сад кажете ако не проверавате никога?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Могли су, али ако стражар види да иде камион са таблицама «Бор», а неће баш да заустави сад возило да пита куд иде и шта иде.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, ако би неко ставио лажне таблице и ту биле непријатељске снаге било које врсте, могао би ладно да прође поред нашег тог полигона да се заустави да ви ништа не проверавате, да их ви не зауставите?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Друго је да се заустави.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па ево овај се камион зауставио, што кажете покварио се, да се зауставио? Значи, ипак је могло да се заустави, јел тако?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Али Ви говорите хипотетички да се неко заустави.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас питам, ја ништа не говорим, ја само Вас питам?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја кажем, ми нисмо контролисали саобраћај у том делу ако на то мислите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте имали ингиренције да заустављате возило?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Сваки полицајац има ингиренцију да заустави возило, то му је опште овлашћење по закону.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је тамо ико икад зауставио било које возило?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја то нисам видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли је то елитна база?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не. То је Центар за обуку који је већим делом потпуно празан без сталног састава.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када бисте проценили базе Министарства унутрашњих послова да ли то спада међу боље или руинираније, лошије базе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: То је база са најлошијим смештајем ја мислим у Србији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Какву ограду има та база?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Има жичану ограду.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Које висине?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па можда 1,20 м.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И само два стражара?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А који је пречник базе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: База је четвртастог облика, од краја на крај можда има око 200 метара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, отприлике колико има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двеста са?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Са 200.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двеста са двеста?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А борбена обука јел се изводи ту или негде другде?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Борбена обука се углавном изводи на стрелишту или у околини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је далеко колико?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Стрелиште је далеко можда 300 метара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте видели да је нека камп кућица или камп приколица долазила?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја се сећам камп приколице, али не знам у ком периоду је била тамо. Била је камп приколица, али сад тачно у ком периоду, на којој обуци је била, то не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да определите оног дана када Вама је Ваш колега Дукић рекао да су дошла, да је дошло неко возило, да ли можете да определите, Ви не можете да определите време, али мене интересује да ли можете да определите да ли су полазници курса тада били у кампу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то определио буквално за први дан, он је то определио као први дан управо због својих акривности типа сређивања спискова на лап-топу итд., да је то први дан доласка и полазника.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли знате да ли су они у том тренутку када, да ли можете да се сетите, када Вас је Дукић обавестио о томе да ли су они били на спавању, нису били на спавању?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је то било после повечерја, мислим да су били на спавању већ, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете шта покрива стражар на улазу, која је маршрута његовог кретања и шта покрива, шта он то чува?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па њему је примарно сам улаз, значи та капија и оно колико он може одатле да види, значи тај део жице који је уз ту саобраћајницу, уз тај пут.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли он покрива и тај објекат који је први с леве стране та нека кухиња и тај први са десне стране тај објекат где је нека плоча па доле су неке одаје?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Он одатле, то му је јако близу, он може да види и контролише шта се ту дешава.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико је отприлике тај објекат који има плочу, само горе плочу, колико је удаљен од капије, од ограда, сасвим свеједно?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: 20-30 метара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато након потписивања Кумановског споразума, да ли је било сукоба на Косову, мислим на ратне сукобе, сукобе између зараћених страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Петраковићу, прво да ли знате кад је потписан Кумановски споразум?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Тачан датум не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након потписивања Кумановског споразума Ви били на Косову?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда колега Прелевићу, мислим да не можемо тако са сведоком, јел тако?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте Ваш исказ дали пред истражним судијом 19.06.2006. године. Јел Ви остајете при том исказу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете ли нам рећи колико пута сте и да ли сте након овог исказа позивани у УБПОК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Служба за откривање ратних злочина?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Позиван сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овог исказа пита Вас бранилац?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Након исказа ја мислим четири пута.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након исказа пред истражним судијом 19.06.2006. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, пита Вас бранилац након 19.06. прошле године кад сте саслушани пред истражним судијом у поступку истраге?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је било четири пута.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На које околности сте се изјашавали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: На ове околности које су овде пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално везано за ово?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Везано за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрово Село?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Било је питања о свему и свачему. Испитивање је ишло јако широко, значи није се тицало само овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо ми то колега Прелевићу.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Било је о Легији највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у спису не користимо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је том приликом прећено или да ли су Вам нуђене награде да измените исказ?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Па није ми прећено у смислу да ми се прети физички или на неки други начин, али било је приче у смислу ако ја не окривим оптужене они ће окривити мене. Значи, таквих је било разговора, било је нуђено да живим у Америци с породицом, господа, да они могу да доведу људе из ФБИ да са мном разговарају, да могу да ми обезбеде живот с породицом у Америци итд.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате сазнање да ли сте Ви једини коме је то нуђено?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја мислим да је већини састава о коме говоримо, значи из Јединице за специјалне операције, значи да је већина чула сличне или исте понуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то утицало на Вас да казујете њима што друкчије него што сте нама казивали?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, ја сам њима рекао исто што и вама.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Ваш радно-правни статус био, да ли је сад регулисан?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Сад јесте од 1. децембра.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А до 1. децембра?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: До 1. децембра био сам без решења.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А други сведоци из ЈСО у овом поступку?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Колико знам нико нема решење о распоређивању на радно место, ако мислите на то решење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сви су нераспоредени?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не, нису чак ни нераспоредени, они су без решења, то је посебан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел примају неку плату?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, они су у систему као да су распоредени, примају плату, долазе на посао али немају решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али стварно фактичко?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Све раде као што да имају решење али немају папир.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то случај само са сведоцима у овом предмету или иначе?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Ја колико знам то је случај само са сведоцима у овом предмету ако мислимо на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислимо на инструкторе ЈСО тада у Петровом Селу?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Од 1. јула прошле године када су дељена нова решења по новој систематизацији радних места Министарства, ти људи су остали без решења укључујући и мене до 01.12. прошле године.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу поставити још једно питање. Не знам да ли сте стручни, ако сте стручни кажите, ако не кажите опет. Значи, интересује ме да ли су Вам познате плочице које се носе око врата, идентификационе плочице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да, знам чему служе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви лично користили?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Имао сам их, али сам их користио само у борбеним акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као припадник неке јединице, не знам где сте све били али били сте у ЈСО итд., не знам пре тога где сте били и тако? Да ли сте их некад имали као саставни део личне опреме те јединице?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Јесте, имао сам али носе се само у борбеним акцијама, значи не носе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа, укратко нам опишите како изгледа? Шта пише на њој?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Алуминијумска плочица са гуменим браником да не би дошло до повређивања човека који то носи, на металном ланчићу две плочице иду, једна се ставља у чизму, једна се ставља око врата, ако му одсеку главу да нађу ону у чизми, ако останете без ноге да нађете ову око врата, то је правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пише на тим плочицама?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: На плочици пише крвна група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само крвна група?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: И лични број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И лични број?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Да. То је било док је јединица била у ресору Државне безбедности, значи то је била тај број.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, значи интересује ме да ли сваки учесник неког сукоба има свој идентификациони број?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је рекао лични број.

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Што се тиче Јединице за специјалне операције, да. За остале формације то не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Интересује ме да ли су Вам познате плочице војске Југославије како су изгледале?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не. Претпостављам да је на сличном принципу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви учествовали у преношењу лешева са Косова на било коју локацију у Србији?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени? Немају питања? Да ли Ви још имате да нам кажете господине Петраковићу? Да ли је неко пре Вашег данашњег сведочења овде на Вас вршио било какав притисак да сведочите овако или онако?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЋО ПЕТРАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете наставити да пратите ток суђења у судници или можете ићи кући, како желите.

Позовите молим вас сведока Потих Владимира.

Сведок ВЛАДИМИР ПОТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Потиху.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Добар Дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких промена у Вашим личним подацима које сте нам дали прошле године у поступку истраге 19.06.2006. године?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте оне поуке које сам Вам јутрос дао свима док сте били у судници. Молим Вас гласно прочитајте текст те заклетве за сведока.

Сведок Потих Владимир, са личним подацима као у спису, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста за сведока, исказује:

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Потиху. Само укратко јун '99. године, Ви сте припадник које јединице?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јединице за специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каково је Ваше ангажовање? Да ли Ваше ангажовање у тој јединици има неке везе са Петровим Селом тада у јуну '99. године?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Био сам послат претходни месец, значи од почетка јуна заједно са инструкторима да обављамо обуку Посебних јединица полиције, тако се то звало у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било инструктора?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па како бих тачно, нас помагача инструктора заједно тако кажем око 13-14 ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ЈСО?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут отишли тамо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па то је било који дан, 1. јун ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1. јун '99. године, још је бомбардовање у току?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први пут било?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом, јел сте били на свакој обуци?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нисам био на свакој обуци, значи био сам тад после те прве обуке кад се завршила, значи после 15 дана смо послати кући док се направи та пауза, док буде позвата за следећу обуку и тачно колико је било, не могу тачно да се сетим да ли је било крај јуна, почетак јула. У том негде периоду су нас опет звали, дошли смо тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сви ови који су били раније тих 13-14 или?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи сви, цела екипа смо дошли тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново, добро?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, и оно тог поподнева су почели да пристижу ови који су дошли на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полазници?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Полазници и увече нас је овај шеф наш, који је нама био шеф Мићо Петраковић, нас је скупио и нас пола послао на годишњи одмор, а пола инструктора остало да ради са том другом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи да сте Ви, где сте ви?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја сам био то вече послат на годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте отишли на годишњи одмор?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: И ја сам отишао на годишњи одмор са једним полазником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то ваше?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Из Новог Бечеја који је нас одвезао нас тројицу, четворицу не могу тачно да се сетим, тројицу ја мислим да нас је одвезао за Нови Сад па онда за Кулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити кад је то било у јулу месецу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не могу тачно зато кажем, могуће да је био почетак јула, не знам тачно кад је почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте онда следећи пут били на обуци?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, после годишњег одмора, значи та прва група је завршила свој рад и ту још пауза колико је била пар дана, значи, на трећој групи сам ја дошао поново да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На трећој групи?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови подаци, у смислу тога да се Ви налазите на годишњем одмору могу некако проверити у документацији ваше јединице?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па једино у неким старим документацијама, у старијим решењима о годишњим одморима итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо се вратити у јун месец, то почетком јуна Ви сте тада били на тој обуци?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тада у Петрово Село у камп довожени неки лешеви? Да ли Ви имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, једног јутра, што би се рекло, значи да је кад смо устали требали да радимо тај тренинг и све остало, значи био је на

капији паркиран камион. Значи, из кога је, што се каже, јак задах се осећао и могли смо да претпоставимо о чему се ради. Значи, да су у питању лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте већ тада да претпоставите? Шта сте Ви лично претпоставили о чему се ради?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, оно што се каже нешто што тако јако мирише, што има тако јак задах, значи може бити само то, не верујем да може бити нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај камион?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Камион, ако се ја добро сећам, био је онај како се то каже у данашњем језику «кипераш», онај «кипер» неки камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кипер?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Товарни сандук да ли је затвореног типа?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Отвореног типа товарни сандук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве цираде преко тога није било него потпуно отвореног типа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја колико се сећам мислим да није било, нисам сигуран, значи то већ нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада били кад сте видели тај камион и осетили тај смрад?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па оно да кажем, значи изашли смо сви испред зграде да, значи креће постројавање, креће тај јутарњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутарње постројавање?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јутарњи путниг, фискултура итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту у кампу од људи из логистике? Ви рекосте да сте сви ту што се тиче инструктора вас 13-14, него ко вам је давао логистику у смислу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: То већ не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поповић Сретен?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Поп»?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он? Јел знате ко је он?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па оно што би се рекло у глобалу ко је он шта је он, где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он био тада у кампу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Е тад не знам да ли је био у кампу, али оно повремено су боравили да кажемо и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је други?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош? Да ли је он тада био?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: И за њега не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђерић звани «Ђера»?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ђера и он је боравио у то време тад исто Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо у кампу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам, зато што су се они некако смењивали. Значи, да кажемо можда нису били у исто време сви тамо или обојица, или сва тројица или не знам ни ја. Можда је неко био на пар дана кући, овај је био ту, можда су пар пута били сви заједно, значи то већ не знам тачно како и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић – Гури?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја мислим да он није био тада, он је долазио повремено чисто само ту можда дан-два да види шта се ради, како се ради, да ли све иде по некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана када је тај камион ту да ли је он тада био тамо, ако се сећате наравно?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с тим камионом? Шта се дешава с тим камионом?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, после тог, да кажемо, значи отишли смо да радимо тај јутарњи футинг, то трчање и све остало, после тога колико се ја сећам кад смо се ми вратили да њега није било ту испред капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га било испред капије?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није га било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте ви униформе тада имали, ви из ЈСО?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па оно да кажемо маскирне што смо носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне? Добро.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главама?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: На главама смо носили оне беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвене?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, црвене беретке на постројавању, на обуци смо носили шешире, шлемове, зависи од обуке како-кад, шта итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично учествовали у затрпавању неких лешева?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, ево могли сте да претпоставите о чему се ради и сами кажете, чули смо овде човека који је возио камион у два наврата и довозио лешеве тамо, истоварао лешеве и каже да су их неки људи у маскирним оделима са шеширима да су били поред рупе и они су загнули то земљом?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Верујте ми да не знам, оно ако ме питате ко је то радио, а оно што се каже нисам ја радио. Што се каже, свако од нас је био задужен за неку област рада, свако од нас је неко нешто радио, тако да оно кажем ја се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то јутро на постројавању, футингу, да ли је био Мићо Петраковић?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па сми смо излазили на том постројавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Дукић?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Што кажем значи сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нам о томе не говоре ништа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам, али била је пракса у кампу за обуку на том јутарњем постројавању, јутарњем дизању заставе да сви изађемо, значи да се подигне застава и онда нас пар који смо радили те футинге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вам ја само предочавам, они нам ништа слично не говоре о томе?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам. Зато кажем, значи такав нам је оно режим да тако кажем, значи да изађемо сви на то постројавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких коментара везано за то међу вама припадницима инструкторског тог тима?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није било никаквог коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких коментара?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас овако питам: Претпостављам да сте са неким из инструкторског тима ближи него са неким другима, да сте бољи другари, пријатељи и тако даље и тако даље, разумете, а знате све који су били. Да ли сте Ви лично и с ким од људи, не са Мићом Петраковићем, не са Дукићем, него са неким од осталих, са било ким на ту тему и везано за тај камион разговарали? Да ли нам можете потврдити и рећи да је то што сте Ви видели и то што сте Ви осетили да је то видео и Ваш не знам ни ја другар тај и тај? Разумете? На бази прича, разговора са њим, на бази места где је стајао на постројавању, на писти? Разумете?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, нисмо коментарисали ништа, нисмо причали ништа, све је оно да кажем тако било како јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћу да Вас питам да ли сте по Вама, по некој Вашој представи о свему томе, да ли сте Ви једини који је то регистровао или су то регистровани и остали?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што нисте разговарали о томе?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Како да кажем, значи оно што се каже што сам регистровао, осетио мирис и све остало видео на капији, то је оно што сам рекао, значи нисам даље питао никог од њих, нико мене није питао шта је ово, шта је са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није коментарисано везано за то?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ништа није коментарисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали Ви за постојање тих масовних гробница тамо код кампа, односно Наставног центра?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам тачно кад је то било кад је кренуло на вестима и кад је кренуло све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте онда то повезали са оним камионом са капије?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, разумете то Вас питам?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали, да ли сте онда те ствари повезали?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па претпоставио сам да је и повезао значи да је то било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након тога са неким од другара из јединице разговарали, причали, присећали се тих дана и коментарисали нешто везано за то?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да се надовежем на ово питање. Рекли сте да је тај камион био одмах поред улазне капије, јел тако, ви сте на том јутарњем загревању. Кад сте видели тај камион шта сте Ви лично радили или шта су остали радили, јел сте вежбали, трчали, шта сте радили, да ли се сећате?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па ја мислим да је било трчање, значи да смо отишли негде даље тим путем или тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је била икаква реакција Ваша ту на том месту и Ваших другова на тај камион, било каква реакција у смислу мириса или било чега сличног? Шта ово овде рецимо смрди или шта се осећа или шта се ово дешава, да ли сте чули било какву реакцију или да ли сте Ви имали реакцију?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа значи? Реците ми ту поред те капије, да ли се често дешава да пролазе други камиони? Да ли сте видели Ви за време Вашег боравка још неки камион да је пролазио?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: То је било тад и долазила је оно цистерна за воду.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Која је доносила?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, која је доносила воду, попуњавала тај резервоар, шта већ како, не знам ни ја. Значи, да имамо ту воду за умивање, прање у кампу итд.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било можда неких камиона да сте Ви видели који су ишли тамо да секу дрво или нешто слично у шуми да раде па су пролазили?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: И они су повремено пролазили.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико је то било повремено, ако можете да определите? Свакодневно или једном у 5-6 дана или?

СВЕДОК МИЋО ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да ли сваки дан, сваки други дан, не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли неко реагује на пролазак тих камиона, да ли се проверава ко су ти људи или они једноставно прођу поред кампа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, они само прођу поред кампа и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви ништа, не Ви лично него од стражара или неко не проверава о чему се ради?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја колико знам да нико није проверавао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А само, пошто сте рекли да тај камион који је стајао поред капије да је био отворен, јел тако, на неки начин да је био отворен?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја колико мислим да јесте, да јесте био некако отворен, не знам ни ја. Значи, сећам се да је био тај да кажемо те отворене конструкције.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сад са позиције где сте се ви налазили, јесте ли могли да видите шта је у камиону ако је отворен камион?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел ви сте релативно близу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Што се каже, оне стране су биле мало вишље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Бочне стране? А одакле је био отворен – одозго, јел тако?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, није било но цирада као оно да кажемо оно шлепери и шта ја знам ови камиони.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, све су ивице биле затворене, само је одозго био отворен?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја мислим да је било тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Или са стране је био затворен?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, са стране је имао оне високе стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А нисте видели овај задњи део на који би се пењало?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи, само бочни део.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Са Ваше тачке гледишта могли сте само то да видите?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Са моје тачке гледишта само бочни део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ништа нисте могли да видите у вези садржине која се налази у том камиону?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменусте резервоар?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је долазила цистерна да га напуни?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чему је служио тај резервоар, та вода из резервоара?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи за умивање, туширање, бријање, прање и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где се она налазила у односу на улазну капију?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Е то не знам где се налазила, верујте ми где се налазила не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не знате јел сте користили то, знате зашто служи а не знате где се налази?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па значи имали смо онај ВЦ умиваоник у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради некој?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: У кампу, значи то је зграда поред, значи у кругу кампа смо значи имали то је био ВЦ, ту су били тушеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тушеви?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: А резервар где је стварно не знам али видео сам пар пута да пролази камион навише, значи од кампа навише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично то нисте користили те тушеве него ове овамо у згради?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, значи било је тих да кажем пар тушева ту, значи није било других тушева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел било приручних тушева?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Било је оних приколица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што су стигле те приколице?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Приколица туш, знач туш приколице како се већ зове не знам ни ја, било је то као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то било?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Исто у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та приколица туш где је она била?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи исто у кругу кампа, све је ту било у кругу кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се цистерна са водом пунила ту?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цистерну са тушевима са?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то снабдевало водом?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па неки резервоар, значи од тог резервоара после значи долази до кампа вода и све остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што су стигле те приколице са тушевима, како се то, да ли је било приручних тушева?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Колико могу да се сетим значи да је у том ВЦ-у у тих првих петнаест дана било два туша, ја мислим да је било, значи у том ВЦ-у који је био у том кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 120 људи?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јун месец?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то функционисало?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па треба им месец дана да се иштуширају сви.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Како смо знали и умели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никаквих помоћних тушева то хоће заменик да Вас пита, помоћних неких приручних?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па значи, да ли је не могу тачно сад да се сетим тих приручни тушеви, камп приколица са тушевима су стигле можда у тој првој групи, можда после пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била каква мешина која би садржавала воду из ње?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је коришћен природни пад па су испод тога су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Монтиран неки туш?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није, ја колико знам да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су просторије биле испод те писте, на којој су се постројавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за постојање неких просторија ову писту знате јел ту био неки објекат?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ту је значи има да кажемо плоча започета зграда да тако кажем, е ту неких просторија има е сад шта је ту и како је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично икад тамо долазили, улазили, Ви лично?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја лично сам био једном, али не могу тачно да се сетим кад, ја мислим да је то било тек много касније, не знам, крај јула, августа или тако нешто, да је било неког старог наоружања и било је неке да кажем опреме за задужење, значи неких прслука, неких униформи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то закључавало, јел то било под кључем?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, ја претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је откључао па сте Ви били, ко Вам је откључао?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Е сад, ја мислим са Чедом, с ким са био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеда, добро?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само једно питање, да ли су полазници курса могли слободно да се крећу по кругу или су у том правцу имали нека ограничења, неку забрану?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: У кругу да кажем нису имали неког ограничења, значи у кругу су могли да се крећу, јер имали су да кажем неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Слободног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик да ли им је било забрањено да долазе до тог објекта, тог у изградњи?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није, значи око ручка кад је било време за постројавање увек су седели ту око тог објекта, пушење је било око тог објекта, пила се кафа ту напољу око тог објекта, значи ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад сте Ви били?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познаје куваре који су били у јулу месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је човек дошо у јулу месецу и вратио се?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И вратио се.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Одма исто вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да тако каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познаје Недељковић Марију, која је била куварица?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није ми позната, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, само да још једном то дефинитивно расчистимо, да ли Ви знате за неки случај да се једна група полазника побунила нешто па је напустили обуку раније, да ли Ви знате за такав случај?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам нисам сигуран, али за једну групу сам чуо у тој групи кад ја нисам био на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта сте чули, то нам реците, шта је било?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па да су напустили обуку сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су људи ти који су напустили обуку, јел то знате и због чега?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја мислим из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате због чега су напустили обуку?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки разлог?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то сте Ви чули да је то било у оној групи?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи кад сам се вратио после кад сам дошо и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је сад све јасно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите микрофон молим Вас, даље?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли, где се одлагало смеће кад је он био тамо, из кампа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Смеће се одлагало да кажемо испод те зграде недовршене ту доле, како бих ја то сад објаснио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли ван кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ван кампа или је и то унутар кампа унутар оgrade?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јер ту је, ту постоји нека ограда и нека ту друга та капија и шта ја знам, може да се каже да је ван кампа, може да се каже да је у кампу, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како на који начин се одлагало, где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо нешто за одлагање смећа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Било је велики неки контејнер, како се то већ зове, не знам, значи ту су то смеће и цакови и шта ја знам, лимене те кутије, сандуци који су постојали су се увек избацивале ту доле, код тог контејнера.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато дал су биле неке рупе ископане ту у околини кампа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесам разумео питање, али за рупе не бих реко да су ми биле познато, не знам верујте ми, не знам, нисам чуо да кажемо тако, нисам чуо за никакве рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте учествовали у њиховом копању сигурно, а нисте ни чули да је неко други то радио?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рече нам господин Петраковић нешто у том смислу, али да Вас питам овако, то у јуну месецу кад сте били па било још бомбардовање, да ли сте, бомбардовање јел, да ли сте правили неку резервну варијанту измештања логора, ако би имали неку информацију да ће логор бити бомбардован или било шта, ако бисте добили узбуну у том смислу, па да се повучете у неку резервну локацију, да ли је прављена резервна локација комплетног кампа?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам верујте ми, ја за то не знам, знам само да је било неких да кажемо пар шатора у кампу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где је то било, где су били подигнути ти шатори?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Сад како, значи у односу на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то унутар кампа, унутар оgrade?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Унутар кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ван?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, не унутар кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петраковић нам рече и да је у склопу тога да су ти шатори ван кампа и да је у склопу тога, дакле резервног логора, резервног, ископана једна рупа за одлагање смећа, међутим то никада није коришћено јер није било потребе да се напушта основни камп?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Зато кажем, зато ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ово схвати као подсећање па?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је било стражарских места у кампу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја колико знам значи да је једно било сигурно на капији на улазу и ја мислим и да је било друго значи овамо на овој страни где је било терен за тај мали фудбал, где су биле препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На контра страни?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи на контра страни за 180 степени.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел била нека зграда у оквиру кампа обезбеђивана стражом, око те писте, око те плоче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било која зграда унутар кампа обезбеђивана стражом?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, није, значи као што сам рекао на капији и.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мало пре је на питање госпође Божиловић одговорио, каже, пут каже који је од кампа навише, од кампа навиште, то значи узбрдо, јел то значи узбрдо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да узбрдо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел у том правцу станује Љуба?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо, јел то макадамски пут?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, макадамски.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За где иде?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па да ли је да кажем у селу, не знам тачно где иде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Може ли ту за Београд, за Кладово, не?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Верујте ми да не знам, знам где идете, значи тамо у селу, знам и да смо трчали тим путем, масу пута, али где то води, шта води, не знам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мени је то занимљиво због једног, због ранијег исказа, јел то он иде од капије узбрдо, јел?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Од капије узбрдо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел се до капије налази то складиште смећа, јел се налази на том путу узбрдо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, на другој страни?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: На другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На контра страни?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: На контра страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наниже?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јел значи да кажемо то је главна капија са тог макадамског пута, ту где је био контејнер где се одлагало смеће то је, па сад да кажемо неки угао, значи то је пре те капије, значи се улази мало десно, значи то је нека друга, нека резервна капија, како бих већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам мало пре питао Вашег колегу, па он ми је нешто одговорио овако, а сад Вас да питам, како се улази ту у тај камп, како, колима?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па ту значи на тој главној капији где је био стражар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И како, мора да се стане, шта ради стражар, шта је дужан тај да каже, како може да се уђе, кад сам, изволите?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па то већ стварно не знам, шта је дужан да каже, значи да се пријави том стражару, шта је ко је, зашто је дошао и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Разуме, али треба ли стражар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли стражар нешто сад?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да обавести неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештава некога или?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да тражи дозволу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да ли, па вероватно је обавештавао неког, шта ја знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога, кога би требало да обавести?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Дал је Ђеру требао да обавести, не знам тачно кога је требало да обавести, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да у склопу обуке је и нека обука и упућивање и увођење у стражарске дужност, па би ме чудило да немате сазнања те врсте, шта се објашњава стражарима ако онда, кога извештава, коме јавља и тако даље, разумете?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па зато кажем, али значи, нисам био у тој некој ситуацији, шта ја знам, али претпостављам Ђеро је био главни за све то што би се рекло у кампу, за кухињу, куваре, и тако даље, мислим да је њега обавештавао, шта како и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је видео тај камион ту, да је остетио смрад, да је био кипер да је био, није имао цираду и тако даље, колко се задржао ту?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па верујте ми не знам колико се задржао, значи док је протекла та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не зна, они су отишли и отрчао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Остао је ту?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: То постројавање, значи док је протекло, ми отишли на трчање, футинг, значи после тога њега није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили се назад нема.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви не знате ни где је отишао?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте сазнали шта је било с тим камионом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад сазнали?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта везано за тај камион?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Никад нисам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам мало пре да је камион отишо кад сте се ви вратили са својих активности?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи није га било на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га било тамо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли, па да ли је отишо пун са садржајем оним или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако, не може, добро?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците нам да ли сте видели у оквиру кампа негде да је у вези са тим камионом у време кад је он био ту да је било неког копања, да је било неког одлагања, да је нечега?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нисам ништа приметио и не знам ништа, дал је било, шта је било, верујте не знам, али нисам приметио, у кампу није било никаквог копања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте оно кад сте били у јулу, да ли сте чули јел било неких притворених лица ту у кампу, а кад сте први пут чули да је било, да су тројица браће Битићи тамо била затворена, притворена?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: То сам чуо на «Б 92», а кад тачно верујте ми не знам, значи онда сам чуо да је то било тада, да се то тако десило и тако даље, дотле никаквог знања и ништа нисам имао о томе.

НАТАША КАНДИЋ: А јел Вас неко питао у вези са тим јел нешто знате, јел сте с неких разговарали, о камиону?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи до давања првог исказа овде и саслушања у УБПОК-у, значи ништа, нико ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А како то да код истражног судије нисте поменули овај камион да сте видели?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесам поменуо сам, ја мислим, значи оно што се каже нисам, значи да ли има ту неки записник и све остало ал ја колико се сећам да сам реко да је био неки камион на капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 19.06., кад сте саслушавани нисте, нисте заиста говорили о том камиону?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам стварно.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли били после тога када су откривене те гробнице, јел знате где се оне налазе у Петровом Селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте после те '99., или боље рећи да ли сте после те информације коју сте чули преко «Б92» и тако даље, да ли сте и даље одлазили тамо у Петрово Село, вршили наставу и тако даље?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не, значи једна исправка, нисам чуо '99., на «Б92», него касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажем да ли сте после, након што сте чули ту информацију на «Б92»?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорим ја коју годину, него само након што сте чули ту информацију на «Б92», да ли сте након тога одлазили у Петрово Село истим овим послом инструктора и тако даље?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па долазио сам поново, прошле године сам био два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето и прошле године два пута?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи прошле године сам био два пута и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имајући у виду та сазнања, имајући у виду то да сте у Петровом Селу и након тих сазнања, да ли данас имате представу где су тамо ексхумирана тела?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па, оно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле гробнице, данас?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Представу да су биле у тој некој шумици, тај неки багрењар, шта је већ био немам појма, значи да су биле горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, па то Вас питам?

НАТАША КАНДИЋ: А извините молим Вас, тада када Ви стојите у строју и осећате тај мирис и, јел некога видите поред тог камиона?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Није било никога.

НАТАША КАНДИЋ: А јел неко реагује од инструктора, од других?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ја колико могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи да нико од нас није реаговао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Да, значи да нико од нас није реаговао.

НАТАША КАНДИЋ: А јел коментарисао неко нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Исто значи ништа нисам чуо значи да је ико коментарисао.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте чули за камион лешева у Текији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за то, за хладњачу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па исто тек касније кад су изашли текстови у новинама и на ТВ-у, исто тек много касније.

НАТАША КАНДИЋ: У којим новинама?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па било је, шта ја знам, да ли је било, да кажем дневна штампа и «Б», ова радио ревија «92» и шта ја знам значи све су новине малтене писале о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што су неке новине и '99. године објавиле, па Вас питам зато?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: '99., нисам богами, сигурно нисам из новина '99. сазнао то, так много касније.

НАТАША КАНДИЋ: Јел има ту пута поред центра за Текију и Кладово?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Тај асфалт којим смо ми долазили, значи из Кладова асфалтом и до кампа, други, не знам за који други пут, значи Текија-Кладово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је, колега Годоровић је у том смислу, он не зна?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: И онда тамо значи оно одвајање ван Кладова, одвајање ван Кладова за Петрово Село је, не знам који други.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је штампа објавила то да је било лешева на Петровом Селу, закопавања и то, да ли сте Ви некога онда званично обавестили о том камиону?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Тај камион кога сте Ви видели?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли Ви у оквиру своје службе кад приметите лешеве јесте ли обавезни да пријавите или?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам како би то сад казао, рекао и шта ја знам, да, не знам значи, не могу да нађем сад прави израз, прави одговор, кога бих требао да обавестим, коме шта да кажем и тако даље, ја сам био тамо само један ко и сви остали, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рецимо Петраковићу, он је Ваш неки старешина тамо, да му кажете еј не знам ни ја шта је, ког чина и тако даље, ево то и то?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нисам, значи оно што се каже ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Разумем, да, али зато кажем, не могу да нађем зашто ја сад нисам обавестио или шта ја знам, и тако даље, значи није да кажемо мој посао био да ја некога обавештавам, да се ја тога нешто сад прихватам или тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Јел могу ја овако да Вас питам, јел Вама то било, није било ништа необично видите, осетите смрад лешева па то је био разлог зашто не обраћате се никоме званично или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не може да објасни?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам оно што се каже, зато и нисам у стању да објасним то, јер ја сам нико и ништа био тад, значи да, нити сам био компетентан нити сам био у икаквој значи, некој дужности да нешто да радим по том питању, да нешто, значи стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте се Ви лично осећали кад сте осетили то, шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то, не морате одговорити на то питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас да не уздишемо.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на то питање, добро, како се лично сведок осећао?

НАТАША КАНДИЋ: Па наравно, по мени је то јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на то питање. Ако желите одговорите?

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми само, желим ово да знам, а где сте, јесте ли Ви били у јединици за време НАТО бомбардовања на Косову?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: На ком месту?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па да кажем обичан припадник јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Па где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не излазимо мало сад ван?

НАТАША КАНДИЋ: Добро али, да питамо, можда је видео тамо неки камион, зашто, ти камиони су одатле долазили у Петрово Село, нису из Србије долазили у Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ако ћемо уско заиста то није предмет, уско гледано то није предмет?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда били, кажите нам само где сте били?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Како сад да кажем где сам био, значи био сам са својом јединицом где је она била ту сам био и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити ако нећете.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Где је јединица била ту сам био и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па не морате, ако желите одговорите, ако не желите не морате?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте сазнали одакле су лешеве довежени и сахрањени у гробницама у Петровом Селу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате икаквих сазнања о?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не знам на који бих ја начин сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: То је било у штампи, није то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само је то питање, добро, немојмо?

НАТАША КАНДИЋ: Тако да ако кажете да сте чули у штампи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Наташа, немојмо овако широко, нема потребе заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, интересује ме да ли сте Ви били до краја бомбардовања, а не, чекајте другачије ћу, да ли сте у тренутку постписивања Кумановског споразума били на Косову?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након потписивања Кумановског споразума, непосредно након Кумановског споразума да ли сте били на Косову?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, значи, од 01.јула сам ја у Петровом Селу, тако рећи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад више нисте били на Косову?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја не знам да ли је веће било на лицу места па ако бисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Могли да објасните већу, како изгледа та ограда, да ли се с улице види камп, да ли се, да ли је то заштићено неким зеленилом, да ли је бетонска ограда, да ли можете да објасните како изгледа са улице шта се може видети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог прилазног пута?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи да кажем ограда је обична, жичана ограда, обична жица и одма уз ограду да кажем и уз ту главну капију је та велика зграда где је трпезарија, где је кухиња, после тога даље следи, наставља се, нису повезани, монтажни објекат за смештај људи, полазника и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не браниоц Вас пита нешто друго, то жичана ограда и сад да ли се унутрашњост кампа и те зграде и тако даље, унутрашњост кампа да ли се види кроз ту ограду, или је она?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Види се све, значи из аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрасла неком живом, живицом или живом оградом, па у том смислу да растиње спречава и запречава?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поглед унутра?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нема растиња види се све кроз жицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Значи жица је опет колико је она метар ипо колико је висока.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи буквално се види цела писта?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Види се.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Са капије, кад би пролазник пролазио или колима пролазио да ли он може да види писту?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Види целу писту.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли види те тушеве и ВЦ-е?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: ВЦ-е се види, ја мислим тушеви не могу тачно да се сетим али ја мислим да су тушеви исто били ту на видном месту ти.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се види та бетонска плоча?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: И бетонска плоча се види.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се види камп где сте ви смештени?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Види се, то је та монтажна зграда кажем, где смо ми спавали и полазници сви смо ту спавали у тој монтажној згради.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, интересује ме, да ли Ви имате решење о распоређивању сада на неко радно место?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Сада, немам решење о распоређивању.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте дали исказ 19.06.2006.године, пред истражним судијом Миланом Дилпарићем, да ли сте након тога позивани везано за исти овај случај у УБПОК-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И саслушавани пред радницима службе за откривање ратних злочина?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Јесам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Једном.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Вам је том приликом пређено?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Па да кажем, није отворено, није отворено пређено, али могло је да се наслути из контекста разговора где су ме, да не кажем отворено наговарали на детектор лажи и 15 минута ме убеђивали на детектор лажи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су Вам нудили некакве погодности, било ко, да ли Вам је нуди неке погодности уколико дате неки исказ?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не, мени не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, Поповић. Добро, добро, немојте, наше је да закључујемо да ли је то у принуди или није. Изволите господине Поповићу?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Оптужени Поповић, ја се извињавам нисам чуо ако је реко прекините ме, он је рекао да је ујутру када је видео да је паркиран камион и осетио је нелагодан мирис, да ли је видео шта је у камиону, садржину камиона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, није он видео шта је у камиону?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је могао да претпостави?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је могао празан тад или да буде пун, тад кад је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је могао да претпостави од чега тај смрад, само то нам је рекао?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не бих имао више питања, а ако би Вам нешто значило да објасним само око ове, овог резервоара за воду и ове мешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако може пошто нисам дао изјаву о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Видите, као у сваком забитом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте да претходно само отпустимо сведока да човек не чека ту, имате ли још нешто да нам кажете господине Поттићу?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Ништа, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли у суд данас?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема, сведок нема више ништа да изјави, трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи?

СВЕДОК ВЛАДИМИР ПОТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести да пратите тог суђења из суднице, како желите, изволите?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче, као у сваком забитом селу тражи се извор где има вода да би неко домаћинство могло да има после мрежу или тај, налази се извор и у том извору се ископа резервоар и избетонира се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каткажа се нека направи и тако даље?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Каткажа да, то је је тај резервоар који се пунио са ватрогасним возилом, значи само је била техничка вода, пошто није могло извор да направи тај капацитет, и онда од њега се развијала цев је доводила до објекта у објекту се правила мрежа водена, где је било тушеви где би био мокри чвор за ВЦ-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то је био неки хидрофор, варијанта нека?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Имао је и хидрофор мало ниже доле, који је вукао ту воду да би, пошто док се не сакупи једна већа количина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, а да ли је била ова мешина у тој?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ова мешина, мешина је била плаве боје, капацитета 2000 литара, она је била постављена не знам да ли је била тад постављена углавном знам да је постављена била, да ли после или пре, није битно, постављена је била на плочи од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овог објекта?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Од тог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и каже Петраковић?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Од тог објекта, како је објекат и како је плоча, са стране земљиште је неравно, косина је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косина, добро?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, онда је направљен као колена од цеви и доле су постављене славине само за прање руку, значи кад би дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се могло туширати?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, тужирање ни на крај памети, мало је било чудно зашто само два туша, па они су на обуку, на терену тамо, на положају немају туш и то је вид обуке, да навикне мало, а не само да буде чист, то је само коришћено да би кад треба да иду да једу или ујутру кад би хтели да се умију, да би се што пре то завршило, то је коришћено, то је висина до овде, где да се користи то за тужирање, друго прозор је ту, где ће жене, особље из кухиње да гледају како се они туширају.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам хтео господина Поповића да питам, како сте се снабдевали са пијаћом водом?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јуче сам реко да су биле флаше у кихињи у мензи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, биле су флаширане, флаширане?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само тако?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па управо је то правило то смеће, због чега се правила јама да се баца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала господине Поповићу, да кажите?

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам да питам да ли се Ви видели овај камион са?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја тад нисам ни био тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да, то је добро питање?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, ја тад нисам ни био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте сведока?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јер ја сам био реко сам до седмог, седмог сам отишо да вратим оне људе из Приштине, тај први део обуке, значи нисам био уопште, то сам реко у изјави, седмога отишо сам да би вратио људе из Приштине из Митровице, да би породицу преместио и ја сам тек дошао тамо значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок ово није определио кад је, још је било бомбардовање.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко обавестио?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Он је рекао да је био на првој обуци, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?
НАТАША КАНДИЋ: Први пут чујете за камион?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, не, први пут сад чујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Поповићу.

Позовите молим вас сведока Вукша Стева, нема паузе, кратко ћемо са њим нема он пуно, практично.

Сведок СТЕВО ВУКША

Добар дан господине Вукша?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких промена у Вашим личним подацима, преда мном је записник из поступка истраге од 19.06.2006., кад сте саслушани код судије Дилпарића, да ли ту има неких промена?
СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитајте гласно текст те заклетве за сведока, ту је на пулту испред Вас, гласно?
СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, било је ту мало и слободне интерпретације примећујем, али суштина је ту. Господине Вукша јул '99-те, године, у којој сте јединици?
СВЕДОК СТЕВО ВУКША: У ЈСО.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул 99-те?
СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да тадашњи ЈСО-Ресор државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви и други припадници те Ваше јединице у јулу '99-те.године били у Петровом Селу?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наставном центру за обуку?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад сте дошли у јулу месецу, значи говоримо само у јулу месецу?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не знам стварно кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у више наврата на тим обукама?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Био сам у више наврата, и не знам тачно кад сам био у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: : У јулу, јулу?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: У јулу, да, био сам сигурно '99-те, али не знам у којим навратима, више пута сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био све тада у јулу месецу, ко је био све од вас колега из ЈСО-а, инструктора, помоћника?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Био је Мића Петраковић, био је Дукић Милош, био сам ја, био је Потих Владимир, био је Тајсон Ђуза, Потке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потке нам рече, Потих, звани Потке, јел тако?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам рече сад малопре да је он у ствари само дошао па је Петраковић направио неки распоред годишњих одмора и онда је практично вас половина се вратила, међу њима и он?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, то су времена годишњих одмора кад користимо годишње одморе, једна група остала је, једна је отишла на годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви остали?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Нисам сигуран, не знам да ли сам остао или сам отишао после на годишњи одмор, мислим да, не могу прецизно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да тврдите?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да тврдим да ли сам био или сам отишо на годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поповић Сретен, звани Поп?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, шта је он?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Знам то је припадник Посебне јединице полиције, мислим да је негде са Косова да, сретао сам га по ратиштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тамо?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да био је тамо, били смо заједно, дружили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тамо, шта он тамо ради?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па био је тамо, долазио је на обуку, на курсеве за ПЈП, тадашњи ПЈП и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био полазник курса?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, био је командир једне групе и мислим чак да је, једино нисам сигуран али мислим да је једно време био полазник курса, касније је био неки командир од једне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Стојановић Милош, јел њега знате?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Стојановић Милош, знам га по надимку, знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је надимак?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Мислим Шешел да га зову, да је познат међу другарима као Шешел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је и он био тамо и шта је он тамо?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да био је тамо, па не знам тачно која је његова дужност била тамо, функција зато што ми смо се више дружили на неком да кажем другарском, него на пословном, зато што се нисмо исповедали ко шта ради, ко коме полаже рачуне и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, Ви сте тамо инструктор и држите обуку припадницима Посебних јединица полиције, који долазе из разних градова?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије, ко Вам пружа логистику, ко брине о исхрани, ко брине о гориву, муницији, училима, дакле оним помагалима наставним која су Вам неопходна и тако даље, ко о томе води рачуна?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па мислим да је Милош био за логистику која се тичала за свакодневни утрошак и то, за муницију, за оружје, за тако, а за исхрану то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Поповић?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Поповић је оно више да кажем не могу да тврдим да је он радио те послове, стварно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Ђерић, да ли знате Ђерића?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па знам, он је ваљда био њихов шеф, шта ја знам сад, знам сигурно ко је Радомир Ђерић, то па знате га, знам човека лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта би он био тамо у том?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па има неки, мислим да има чин потпоручника шта је радио, његову функцију стварно не знам ни дан данас не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Горан је био командант свима, да кажем био је командант и њега се све питало, он је био тај који је водио послове или је предавао, значи инструкције давао својима подређенима, они су преносили на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ко су његови подређени?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па био је Ђерић, тај што се сад, био је Мића Петраковић, они су преносили на нас да кажем, ниже, који смо ту помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте Ви чули да се тамо у том кампу налазе нека притворена, затворена лица, цивили, страни држављани или било шта слично?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, ја нисам чуо, док сам тамо боравио ја нисам чуо, али сам накнадно чуо касније из новина, већ је то прошло времена и то из јавног сервиса информисања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули из новина, мислим шта сте сазнали?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па чуо сам да су тамо неки заробљени, да је, мислим прочитао сам то ништа нисам чуо од никога, читао сам по новинама да су вили тамо неки затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли коментарисали Ви са осталим Вашим колегама?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па не, нема потребе на основу тога шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли што коментарисали на ту тему?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: О томе нема шта да се коментарише оно што прочиташ из новина, ту има лажи, додатака, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам ово да ја, сад полазим то Вас питам због овога, зато што, да сам ја на Вашем месту у смислу што би ми било интересантно, то је наставни центар.

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи врши се нека обука, није то сад неко место где треба притварати људе, значи то није замишљено као такво, него да се изводи настава да се неки људи обучавају, настава се врши, значи неки условно речено школски објекат и сад сазнам да је тамо било неких притворених људи, врло би ме занимало како ја за то нисам знао како је то могуће да ја за то не знам?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам ја тамо неки инструктор, наставник и тако даље, разумете?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Нема потребе да знам има онај ко зна, вероватно зна и он негде полаже рачуне, ни мени ни Јанку ни Марку, има послове које треба да знам и које не треба да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, слажем се то, него овако као човека како Вас то није заинтересовало у смислу да сад са колегама распитујете јеси ли ти чуо за то, јел видиш ти шта пише у новине и тако у том смислу?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Јесте, али не знам по Вама шта би ја требао да направим, сад да одем код Гурија и да питам шта је тамо било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не код Гурија него?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Или код Миће Петраковића, или код Попа или код Ђере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је Ваше колеге инструктори, људи са којимса сте блиски?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте тамо другара неких?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Мислим да то мој опис посла не дозвољава и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за постојање масовних гробница тамо?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, нисам чуо, исто из новина и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се везано за то, да ли сте што коментарисали, размењивали сећања и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, не сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са својим колегама?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете и то је једна ствар која би онако заслуживала кад је сазнате, заслуживала би да се запитате међусобно еј?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Зависи у којим круговима, у мојим круговима где се ја дружим, у мојим личним круговима не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим круговима, Ваших другара, инструктора и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Разумем Вас у потпуности, у мојим круговима не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви дуго били тамо, или боље рећи кад сте први пут били тамо у Петровом Селу као инструктор?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Мислим '99-те., сигурно, али нисам, да тад сам дошо први пут у Петрово село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Сигурно '99-те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким информацијама које ми овде чујемо ево и са више страна па и од оптуженог Поповића, произашло би да је настава, односно таква врста обуке је почела, кренула тамо 01. јуна, дакле још је бомбардовање било у току кад је дошла прва група и вас инструктора и полазника, и прва група је обучавана што би рекли под бомбама?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па ја мислим да је дошла прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада били тамо?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, прва група мислим да је трајало бомбардовање кад је дошла прва група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су тада довежени неки лешеви тамо на?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На локацији Петрово Село?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Нисам чуо нит сам видео сигурно, то одговорно тврдим тако да није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Поттић пре Вас нам рече да не само, он није чуо, али је видео камион један управо тада то у јуну месецу видео је камион пред капијом тамо, из њега се осећао јак смрад и каже ја сам претпоставио да се такав смрад може бити само од лешева?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Могуће да га је Поттић видио, али ја га видио нисам сигурно и одговорно тврдим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пазите он каже сви смо се постројавали ту и сви смо били на том постројавању?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Јесте постројавали се само у одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже ја сам видео то, и не видео него осетио тај и такав смрад?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Никад се нисмо сви заједно постројавали тако да он га је можда видео али лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изјутра се нисте заједно сви постројавали?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Било је тренутака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутарње?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Рекао сам било је тренутака кад се нисмо сви заједно постројавали, зависи од посла шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово јутарње оно постројавање?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Јутарње постројавање да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно прво?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Али можда нисам био тад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе он говори?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: И сигурно, одговорно тврдим да нисам видео тај камион нисам чак осетио тај смрад, дао сам заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу да Вас питам и ово, да ли сте учествовали у ископавању неких рупа, гробница?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затрпавању лешева?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли међу инструкторима са којима сте Ви били ту у јуну месецу био инструктор који би имао ожиљак изнад левог ува?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па пазите то сад, то је већ моћ запажања, не могу да потврдим да ли је био или није био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви за неког Вашег колегу инструктора, припадника ЈСО, тада из тог периода да је имао ожиљак изнад левог увета?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па пазите, ожиљак, сваки је имао по неки ожиљак, а баш има из ува то не могу да тврдим, зато што сваки дан проводим са тим људима и сад да сам запазио да има неко ожиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад левог увета?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки карактеристичан ожиљак то Вас пита заменик само ако знате неког таквог реците?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да, не могу стварно да, не знам да ли има неко ожиљак изнад левог увета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово питање које сад постављам, постављам врло често а прво га је поставио тужилац, ајмо овако, али је битно због оног возача Протића, који је овде саслушан па да то морам да питам, где је одлагано смеће у Вашим?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Смеће било је испод доље, баш где се одлагало смеће.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где, јел била?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Испод центра, била је рупа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел била рупа или контејнер или?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Били су контејнери али често се допуњавали и поред контејнера је одмах била рупа где се палило смеће и уништавало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А сад ме интересује ово, када неко улази ту у тај камп шта, каква је процедура да пусте неко возило, неког појединца, или камион?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: У камп нико није могао да уђе без најаве, значи стражар обавештава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта ради стражар кад му?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Стражар држи стражу на капији, значи да не би ушао било ко.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И добро, шта кад овај неког тражи?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Зове моторолом дежурног официра и обавештава га ко је дошао и онај каже да ли може да уђе или не може да уђе, значи, ту је била цеста која је сваки дан неко се обраћа са тим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, кад дођу стражари и кажу тражим тог и тог, зове ли стражар тога кога он тражи или дежурног официра?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Дежурни официр дође по тога ко је дошао, значи код кога се најави и тај га спроводи даље, значи ако се најавио код мене он га доводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та веза, где је то место боље рећи дежурног официра?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Дежурни официр је био у дежурани, е сад ја знам сад тачно како да Вам објасним, кад се уђе у први павиљон са десне стране, прва врата десно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи увек се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ту спаваона, канцеларија или не знам ни ја шта је већ Миће Петраковића?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Била је прва, значи кад се уђе у први павиљон право, прва врата право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићова право.

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Право да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова дежурана?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: И ова дежурана и Мићо то су користили заједно, нормално сви официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дежурана где је?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Сви официри су користили прва врата, значи кад се уђе у павиљон десно, прва врата десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле, дежурана је прва десно а Мићова је право?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, ту смо боравили, значи била је спаваона где смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел некад видео Гурија са ћерком тамо?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да видео сам више пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је боравио?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Боравили су ту заједно с нама, значи дружили смо се, играли смо фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао он са дететом?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Спавао, нисам сигуран дал је спавао тамо, али ако би спавао онда би сигурно спавао у тој соби право ће се улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ту у том?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Значи ту да, ту би могао, мада нама није био забрањен улазак било где да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било неког објекта ван, монтажног или приколице или тако, ван круга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван круга?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, да био је објекат.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел ту боравио?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да ту је био сигурно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел ту био Гури?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: У том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било кажете?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Била је камп кућица је била одмах поред ту, поред центра, поред капије, преко пута кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камп кућица, у виду камп приколице?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, као камп приколица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, бранилац?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите нам само у колико сати је јутарње постројавање?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Јутарње постројавање је у седам или пола осам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Та просторија коју, да ли знате када је тамо био Поп, Ппоповић Сретен, у којој просторији је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он борави?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Боравио је у првом павиљону сигурно, где смо и ми боравили е сад не могу тачно да се сетим у којој, сигурно у првом павиљону значи где смо и ми, заједно с нама је боравио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, и сад имам ова питања што понављам, значи да ли сте након 19.06.2006., кад сте дали исказ пред истражним судијом, да ли сте везано за исти, за исту ову проблематику били позивани од УБПОК-а?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поново саслушавани?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: У УБПОК сам позиван једном на саслушање, на информативни, наводно на информативни разговор и други пут да примим позив за данас, значи два пута сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле и позив сте добили?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да, добио сам два позива биће да, да добио сам два позива, добио сам у фирму позив и позив сам ишо да примим у УБПОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И сад ме интересује само да ли Вам је том приликом, да ли је вршен притисак на Вас?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па нешто посебно не могу да кажем, да осуђујем никога, свак ради свој посао, људи раде свој посао и тако да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате решење о распоређивању?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Немам решење и мислим да по мени лично, то је лично моје схватање и то могу да кажем пред судом да је то један вид притиска за све ово, тако да, то је моје лично схватање, значи то ми нико није.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су Вам нудили некакве, ако нешто будете говорили неке погодности, награде?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па нешто посебно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да се преселите у неку другу земљу?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Али ту има, у самом томе информативноме разговору не могу да кажем да није био, да кажем, људи раде свој посао а да ми је неки сад нудио виле и градове, куле, неко, нешто, безвезе нећу да лажем, реко сам, заклео сам се говорићу истину и само истину.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немојте да лажете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени, немају питања, господине Вукша да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, хвала најлепша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави, трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може наравно?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала извините, само ме интересује да ли сте за време, односно у тренутку потписивања Кумановског споразума, да ли сте тада били на Косову?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Ја се извињавам али тога не могу стварно да се сетим, ја знам да, да чуо сам нормално тај Кумановски споразум, да ли је јединица, ако је јединица била онда сам био сигурно, ако није јединица, зато што

се ни једног тренутка нисам одвајао од јединице, где је јединица била ту сам био и ја, тако да, можда је била, не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте, да пробамо овако?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Везано за престанак бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пробамо овако, знате кад је стало бомбардовање, кад је престало бомбардовање, немојте Кумановски, кад је престало бомбардовање, у моменту престанка бомбардовања, где сте, ја знам где сам био?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Знам да смо, бомбардовање је престало негде у лето исто, ја не могу стварно да кажем где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо овако пробати, Ви рекосте да сте били на тој обуци, тој првој обуци која је била за време бомбардовања?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били тамо све време обуке?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, не, нисам све време обуке био, значи одрадим једну смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Па идем на други посао па опет се вратим и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па да ли сте то одласком на други посао, да ли сте ошли на Косово?

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Не, ја нисам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, добро, хвала лепо господине Вукша, можете ићи.

СВЕДОК СТЕВО ВУКША: Хвала и Вама, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, а наставиће се:

14.02.2007.године,

са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА